

ข่าวดีของพระเจ้าเรื่องพระเยซูคริสต์ เขียนโดย มาระโก

ผู้เชี่ยวชาญต่างพระ คัมภีร์หลายคนหันตวยกันว่า หนังสือข่าวดีของมาระโกได้เขียนขึ้นก่อนหนังสือข่าวดีเล่มอื่นๆ ถึงแม้ว่าหนังสือเล่มนี้ได้บอกว่าไฟเป็นผู้เขียน แต่ค ริ สต จักรสมัยยุคแรกยอมฮับว่าผู้ดีเขียนคือมาระโก มาระโกมีแหมจื่อหนึ่งว่า ยอห์น ด่านบใจ้อครทูต แต่ด่านฮู้ จักเป โตรผู้เป็น้อคร ทูตเป็นอย่งดี เป โตรฮ้องด่านว่าเป็ลลูกของเป็น (1 เปโตร 5:13) ตั้งแต่สมัยคริสต จักรยุคแรกๆ คนถือวามาระโกเขียนสิ่งดีได้ยีนจากเปโตรเล่าถึงพระเยซู คนส่วนใหญก็คิดว่ามาระโกได้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้ขึ้นประมาณปี ค.ศ. 55 กับเป็นหนังสือดีมีทธิกับลูกาเอามาใจเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับหนังสือข่าวดีเล่มดีหมุเขาได้เขียนไว้

ค ริ สต จักรในยุคแรกๆ คนถือวามาระโกเขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้ให้อผู้เจือในกรุงโรมกับประเทศอิตาลี หนังสือข่าวดีของมาระโกได้เขียนอธิบายถึงธรรมเนียมของจาวียาหือกับผู้เจือจาวโรมันดียังบฮู้เรื่องเกี่ยวกับสิ่งหมุั้น ด่านคงเขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้ขึ้นในกรุงโรม

มาระโกได้บันทึกลหลายอย่งดีบอกถึงก่านไลผี ก่านฮักษาคคน กับก่านอ้อศจรรยอื่นๆ ดิงหมดนี้ก็แสดงว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า ก่านถูกเชิงบนไม้กางเขนกับก่านต่ายของพระ

เยซูก็แสดงว่าพระองค์ตายเพื่อหื้อกัคนรอดปีนบาปไต่ษ
 ในบทตี 8:29 เป โตรคนตีเป็นสาวกของพระ
 เยชูยืนยันว่า พระ เยชูเป็นพระ คริสต์ ในบทตี 15:39
 นายร้อยทหารโรมันก็ยืนยันว่าพระ เยชูเป็นพระ
 บุตรของพระเจ้า กำพยานตึงสองนี้ก็แสดงหื้อหน้าว่าตึงจาวยิวกับคนต่าง
 จำดยอมฮับว่าพระเยชูเป็นพระเจ้าแต่ๆ

กำเตสนาของยอห์นผู้หื้อบัพติศมา

1 ชาวตีเรื่องพระ เยชูคริสต์ผู้เป็นบุตรของพระเจ้า^๑ได้ตั้ง
 เก้าจ้อว่า² ในหนังสืออิสยาห์ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าได้เขียนไว้ว่า
 “เฮาจะส่งคนส่งข่านำหน้าต้าน ไปก่อน
 เขาจะเกียมคนหื้อพร้อมก่อนต้านมา” ก
 3 “มีเสียงฮ้องเอิ้นของคนนี้ในดินแดนทุรกันดารว่า
 ‘เกียมใจหื้อพร้อมสำหรับกำนเข้ามาขององค์พระผู้เป็นเจ้า
 จงแบ่งหนตางซื่อๆ หื้อพระองค์” ข
 4 คนส่งข่านี้คือยอห์นผู้หื้อบัพติศมา ต้านผตมาในดินแดนทุ
 รกันดาร ต้านบอกหื้อคนกลับใจจากบาป แล้วฮับบัพติศมา
 เปื่อพระเจ้าจะยกไต่ษบาปหื้อ
 5 คนตั้งหลายตีมาจากกรุงเยรูซา เลิมกับคนตีมาจากแคว้นยู
 เดียปากันมาฟังยอห์นเต สนา เมื่อหุ่มูเขาสารภาพบาปแล้ว
 ยอห์นก็หื้อหุ่มูเขาฮับบัพติศมาในแม่น้ำจอร์แดน
 6 ยอห์นอยู่ในดิน แดนทุ รกัน ดาร เขาใจจี้
 วิตอย่างเรียบง่าย นุงเสื่อผ้าตีเป็งจากขนอฐ
 มีสาย ฮ้ำ งหนึ่งมัดแอวแบบเดียวกับเอ ลี

๑ 1:1 1:1 สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อความ ผู้เป็นบุตรของพระเจ้า

ก 1:2 1:2 มลค. 3:1 ข 1:3 1:3 อสย. 40:3

ยาห์ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าในสมัยโบราณ
 ก็นจ๊กแต่นกับน้ำ เฝิงป่าเป็นอาหาร ⁷ ยอห์นบอกที่อยู่อว่า
 “จะมีคนเิ่งมาเมื่อลุนเฮา ด้านผู้นั้นจะยั้ง
 ใหญ่เหลือเฮา แม้แต่แก้สายมัดเกิบของด้าน
 ตัวเฮายังบ่สมควรจะกั้มลงไปเยีย ะจา อันเลย
⁸ เฮาที่อหุ่มด้านฮับบัพ ติศ มาด้วยน้ำ
 แต่ด้านผู้ตั้งจะมานั้นจะให้อฮับบัพ ติศ มาด้วยพระ
 วิทยญาณบริสุทธิ”

พระเยซูฮับบัพติศมา

⁹ ในต่อนั้นพระ เยชูเตียว ตางมาจากเมืองนา
 ชา เร็รในแคว้นกา ลี ลี แล้วยอห์นได้ให้อับบัพ
 ติศ มาพระองค์ในแม่น้ำจอร์แดน ¹⁰ ต่อนตีพระ
 เยชูผดขึ้นมาจากน้ำ พระองค์ก็หันตี อง
 ฟ้าแหวกออกเป็นฮ้อม พระ วิทยญาณมีฮูป ฮ่างเหมือนนก
 กำ แก่ลงมาหาพระองค์ ¹¹ แล้วมีเสียงจากฟ้าสวรรค์ว่า
 “ด้านเป็นลูกตั้งเฮาฮัก เฮาเป็งใจด้านแต่ๆ”

พระเยซูถูกชาด้านลองใจ

¹² ต้น ไदनั้นพระ วิทยญาณก็ส่งพระ เยชูเข้าไปอยู่ในดิน
 แตนทุ รกัน ดาร ¹³ พระองค์อยู่ตีหั้นเป็นเวลาสี่สิบวัน ชา
 ด้านก็มาลอง ใจพระองค์ตลอด ตีหั้นมีสัตว์ป่า หมูทุต
 สวรรค์ก็มาผ่อกอยพระองค์ด้วย

พระเยซูตั้งเค้าเยยะก่าน

¹⁴ หลังจากยอห์นผู้ให้อับบัพ ติศ มาโดนยับซังคอกแล้ว
 พระ เยชูก็บักไปแคว้นกา ลี ลี ตั้ง เค้า เต
 สนาสั่งสอนเรื่องข่าวดีของพระเจ้าที่อคนตีหั้นว่า

15 “ถึงเวลาแล้ว แผ่น ดินของพระเจ้าก็เข้ามาแพร่แล้ว
หือกลับใจจากบาปเหี้ย กับเจือในชาวดีของพระเจ้านี้ด้วย”

พระเยซูเลือกสาวก

16 ตอนตีพระ เยชูเดี่ยวไปตามฮิมฝั่งทะเลสาบกา
ลิ ลีอยู่นั้น ก็เห็นใส่คนหาป่าสองคนปี น่องกำ
ลังตัดแหอยู่ คนอ้ายจ้อซี โมน คนน่องจ้ออัน ดรูว์

17 พระองค์ก็อุ้กับหมู่เขาว่า “ตวยเฮามาเป็นสาวกเฮาเตื่อ
เฮาจะสอนหือต้านเขาะหาคนเหมือนเขาะหาป่า”

18 ตึงสองคนก็สวะแห แล้วปากันตวยพระองค์ไปป่าเดี่ยวนั้นเลย

19 พระองค์เดี่ยวต๋อไปแหมน้อย ก็ห็นยาก
อบกับยอห็นน้องของเขา ตึงสองคนเป็นลูก

บ่าวของเศเบ ดี หมู่เขาก่า ลังช่อมแหอยู่ในเฮื่อ

20 พระองค์ฮ้องหมู่เขาตึงสองหือไปตวยพระองค์

เขาก็ละป้อตึงหมู่ลูกจ้าง ไว้ในเฮื่อ แล้วตวยพระองค์ไปป่าเดี่ยวนั้นเลย

พระเยซูขับไล่ผี

21 พระ เยชูกับหมู่สาวกเข้าไปในเมืองคา เป อร
นา อุม เมื่อถึงวันสะ บา โต พระองค์เข้าไปในธรรม
ศาลาของจาวยิว แล้วเต สนาสั่งสอนคนตั้ง หลาย

22 คนตั้ง หลายก็ปากันเง็ดในกำ สอนของพระองค์
ย่อนว่าพระองค์สอนอย่างผู้ดีมีสิทธิอำนาจแต่ๆ

บ่เหมือนหมู่ธรรมาจารย์²³ แล้วจู้ๆ ก็มีป้อจายคนหนึ่งในธรรม
ศาลานั้นดีมีผีฮ้าย๒เข้า²⁴ ฮ้องเสียงดิงว่า “พระ เยชูจาวนา
ชาเรธ มายุกกับหมู่เฮาเยียะหยัง ต้านจะมาทำลายหมู่เฮากา
เฮาฮู้ว่าต้านเป็นไฟ ต้านเป็นผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้า”

๒ 1:23 1:23 ในภาษากรีก เป็นคำว่า ปสะอาด

25 พระเยซูสั่งผีนั้นว่า “จะไปปากนักร้องออกมาจากเขาบ้าง เดียวนี้” 26 ผีฮ้ายก็เยาะหือป้อ จายคนนั้นดิ้นโຈ่งดิ้นจ่างกับฮ้องเสียงดัง แล้วก็ออกจากตัวเขาไป

27 คนตั้ง หลายก็ปากันเง็ดอุ้กันว่า “ปาดโทะ อะหยังเป็นล้ำเป็นเหลือเนีย ะ ต้องเป็นกำ สอนใหม่แม่ๆ มีสิทธิอำนาจแต่ๆ ขนาดต้านสั่งหือผีฮ้ายออก มันก็เจือฟัง” 28 แล้วจือเสียงของพระองค์ก็โด่งดังไปเวยขนาดมีคนอุ้สื่บกัน ไปโค้วแคว้นกาลิลี

พระเยซูฮักษาคคนจำนวนนักร้อง

29 เมื่อพระเยซูกับหมู่สาวกของพระองค์ออกจากธรรมศาลาแล้ว พระองค์ก็เข้าไปในเฮือนหลังหนึ่ง เป็นเฮือนของซีโมนกับอันดรูว์ ยาก อប់กับยอห์นก็เข้าไปตวย 30 แม่เมียของซีโมนบ่สบายเป็นไข่นอนอยู่ หมู่เขาก็เล่าอาการของนางหือพระองค์ฟัง 31 พระองค์ก็เดียวเข้าไปกำมีอนาง แล้วตุ้มหือลูกขึ้นนั่ง นางก็หายจากไข แล้วนางก็ลุกขึ้นฮับใจฟ้อกอยพระเยซูกับหมู่สาวก

32 เมื่อ แล่งวันนั้นตอนตะวันตกดินแล้ว คนตั้งเมืองก็ปากันเอาคนเป็นพยาธิพะยาตึงคนตีโดนผีเข้ามาหาพระเยซู 33 ปากันมาอถ้ำอยู่ใต้ปะตุ้หน้าบ้าน 34 พระองค์จึงฮัก ษาคคนจำนวนนักร้องตีเป็นพยาธิพะยาตึงต่างๆ หือหายตึงขับไล่ผีออกไปจากหลายคนแหมตวย แต่พระองค์ห้ามบ่หือหมู่มันฮื้อ ย้อนหมู่มันฮื้อแล้วว่าพระองค์เป็นไฟ

พระเยซูเดียวตางไปบอกชาวดี

มาระโก 1:35 6 มาระโก 1:45

35 วันหนึ่งพระ เยชูลุกขึ้นในเวลาเจ้ามิด
เตียวออกจากบ้านไปอธิษฐานในที่ตั้งตักเย็น
36 ซี โมนตั้งเป็อนก็ออกตวยเขาะหาพระองค์
37 เมื่อปะแล้วหมุเขาก็บอกว่า “คนตั้ง
หลายปากันตวยเขาะหาพระองค์อยู่”

38 แต่พระองค์ตอบว่า “หื้อหมุเฮาไปเมืองอื่นตำหมุนี้กันแต่อะ
เฮาจะสั่งสอนดีหันตวย ดีเฮามาที่เป็อมาสั่งสอนเนอ”
39 พระองค์ก็เตียวตางไปไควแคว้นกา ลี ลี
เต สนาสั่งสอนตำมธรรม ศาลาของจาวยิว
แล้วขับไล่ผีแหมหลายตัวออกไปจากหลายคนตวย

พระเยซูฮักษาคคนเป็นชี้ตุ๊ด

40 มีบ็อจายคนหนึ่งเป็นชี้ตุ๊ด เขามาคุกเขาอ้อนวอนขอพระ
เยซูว่า “พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์ไค้จ้วยข้าพเจ้าหื้อหาย
ข้าพเจ้าก็จะหายเน่ๆ”

41 พระ เยชูฮู้ ลีกัน ดูก็ยื่นมือออกไปหยุบบ็อ
จายคนนั้น แล้วฮู้ว่า “เฮาไค้จ้วย จงหายโรคแต่อะ”
42 แล้วโรคของเขาก็หายบ่าเดียนั้นเลย
ตั้งเนื้อตั้งตัวก็สะอาดหมดใส

43 ก่อนดีพระ เยชูจะหื้อเขาไป พระองค์สั่งว่า
44 “ห้ามเล่าเรื่องนี้หื้อไฟฟังเนอ แต่หื้อไปแสดงตัวต่อปุโรหิต
แล้วเอาเครื่องปุ จาสำหรับคนดีหายโรคนี้
ไปถวยตำก่า สั่งของบทบัญญัติของโมเสส
เป็อแสดงหื้อคนตั้ง หลายฮู้ว่าเจ้าหายโรคแล้ว”

45 แต่เมื่อบ็อ จายคนนี้ออกไปแล้ว ก็เล่าหื้อคนตั้ง
หลายฟังจนฮู้กันไปไควหมด เยีย ะหื้อพระ

เยซูเข้าไปในเมืองอย่างเปิดเผยได้ พระองค์ก็ต้องหลบอยู่นอกเมือง แต่ก็ยังมีคนนำคนมาจากภูหนากูแห่งหลังไหลมาหาพระองค์

2

พระเยซูรักษาคนเป็นง่อย

¹ ต่อมาแหมสองสามวัน พระเยซูเข้าไปในเมืองคาเปอรนาอุม แหม จาวบ้านจาวเมืองฮู้ข่าวว่าพระองค์ก็มาอยู่บ้านตี้เกยอยู่แล้ว

² ก็ปากันมาเต้มบ้านจันล้นออกมายัดกันอยู่หน้าประตู แล้วพระ เยซูก็เต สนาสั่งสอนถ้อย

กำของพระเจ้าหื้อหมู่เขาฟัง ³ มีป้อจายสี่คนจ้วยกันห้ามคนง่อยคนหนึ่งมาหา

⁴ เมื่อเข้าไปใ้ๆ พระ เยซูปได้ ย้อนมีคนนำหมู่เขาก็ปากันขึ้น ไปเตหลังคาออกตัดบนหัวพระองค์

เมื่อเตเป็นฮ่อมแล้ว ก็ปากันหย่อนคนเป็นง่อยนอนอยู่บนตีนอนลงไป ⁵ พระองค์เห็นความเจือของหมู่เขาก็อุ้กับคนง่อยว่า “ลูกเหย บาปของเจ้าได้ไผดยกหื้อแล้วเนอ”

⁶ ตี้เห็นมีหมู้ร รมา จ่า รัยบางคนนั่งอยู่ก็กิดในใจว่า ⁷ “เป็นจาใดคนนี้ฮู้หมีนประมาทพระเจ้า

ไผจะยกไต่ฮบาปไต่ได้นอกจากพระเจ้าองค์เดียวเต้า

อัน” ⁸ พระ เยซูกี้กำ กิดในใจของหมู่เขา ก็ถามว่า “เป็นจาใดหมู่ตั้นกิดในใจจา ฮี้ ⁹ อันใดจะง่ายเหลือกัน

ตี้จะอุ้กับคนง่อยนี้ว่า ‘บาปของเจ้าไผดยกหื้อแล้วเนอ’ กวาว่าจะอุ้วว่า ‘ลุกขึ้นแบกตี้ นอนเตียวไปเตอะ’

¹⁰ แต่เปือตั้นตั้ง หลายจะฮู้ว่าบุตร มนุษย์ มีสิทธิอำนาจในโลกตี้จะไผดยกไต่ฮบาปไต่ได้”

แล้วพระองค์ก็อุ้กับคนง่อยนั้นว่า ¹¹ “เฮาสั่งเจ้าหื้อลุกขึ้นแบกตี้ นอนปีกไปบ้านเตอะ” ¹² คนง่อยนั้นก็ลุกขึ้น แบกตี้

นอนแล้วเที่ยวปิกบ้านต่อหน้าต่อตาคนตั้ง หลาย คนตั้ง
หมดก็ปากันเง็ดสรรเสริญพระเจ้าว่า “เขาบ่เคยฮู้บ่เคยหันอะ
หยั่งจาอ้อสักเต๋อ”

พระเยซูจวนเลวีไปตวย

13 พระ เยชูเที่ยวตามฮิมทะเลสาบแหม มีคนจำ
นวนนักมหาพระองค์ พระองค์จึงเต สนาสั่งสอนหมู่เขา
14 กวมเวลาตีพระองค์เที่ยวมาตามตางนั้น
ก็หันคนเก็บภาษีคนหนึ่งจื่อเลวีลูกของอัลเฟ
อัสนั่งอยู่ตีด้านเก็บภาษี พระองค์ฮู้กับเขาว่า
“ตวยเฮามาเต๋อะ” เลวิก็ลุกขึ้นตวยพระองค์ไป

15 เมื่อแลงวันนั้นตอนตีพระเยซูกินข้าวกับหมู่สาวกในบ้านเลวี
ก็มีหมู่คนเก็บภาษีกับคนบาปหลายคนมาฮ่วมกินข้าวตวยพระองค์ตีหัน
ย่อนว่ามิคนจา อี้หลายคนติด ตามพระองค์
16 มีหมู่คนตีเป็นตั้งธร รมมา จำ รัยเป็นตั้งฟา ริ สีหันพระ
เยซูนั่งกินข้าวตวยกันกับคนเก็บภาษีตั้งหมู่คนบาป^๓ก็ถามสาวกของพระองค์
“เป็นจาได้อาจารย์ของหมู่ต่านั่งกินข้าวฮ่วมกับคนเก็บภาษีกับคนบาปจา
อั้น” 17 เมื่อพระเยซูไดยินจาอั้นก็ตอบว่า “คนอยู่ดีสบายแข็ง
แสบต้อ ุงก้านหมอ แต่คนตีบ่สบายต้อ ุงก้านหมอ
เฮาบ่ได้มาเปือฮ้องหาคนตีก็ตีว่าเป็นคนถูก ต้อตามธรรม
แต่มาเปือฮ้องหาคนบาป”

ปัญหาเรื่องก้านถือศีลอดอาหาร

18 เวลานั้นหมู่สาวกของยอห์นผู้ให้บัพ ติศ
มาตีหมู่ฟา ริ สีถือศีลอดอาหาร มีบางคนมาถามพระ
เยซูว่า “หมู่สาวกของยอห์นกับสาวกของหมู่ฟา ริ

๓ 2:16 2:16 จาวยิวสมัยนั้นเห็นว่าเป็นเรื่องถูกต้องตีคนเคร่งศาสนาจะอยู่กับคนบ่ดีจา

สี่ถือศีลอดอาหาร แต่เป็นजाใดสาวกของต๋านบ่เยียะฟอง”¹⁹ พระองค์ตอบเป็นกำ เพียบว่า “เมื่อเจ้าบ่าวยังอยู่ เป็อนๆ ของเขาจะถือศีลอดอาหารได้จาใด เจ้าบ่าวอยู่ตวยหมู่เขาเหมินมอกใด หมู่เขาก็จะบ่อดอาหารเหมินมอกอัน²⁰ แต่จะมีวันหนึ่งต๋เจ้า บ่าวจะถูกเอาไปจากหมู่เขา ถึงต่อนั้นหมู่เขาก็จะปากันถือศีลอดอาหาร

²¹ “บมีไฟเอาผ้าใหม่มาปะเสื้อผ้าเก่า ถ้าเยียะจาอัน เมื่อผ้าใหม่หดก็จะจ๊กเสื้อผ้าฝืนเก่าปุดนั๊กเหลือเก่า²² บมีไฟเอาเหล้าองุ่นหมักใหม่ๆ ใส่ลงในเก่า ย่อนว่าถ้าเยียะจาอันเหล้าองุ่นหมักใหม่นั้นจะเยียะหื้อถองหนั่งเก่าแตก เหล้าองุ่นตึงถองหนั่งก็จะจับได้ เหล้าองุ่นหมักใหม่ต้องใส่ในถองหนั่งใหม่”

จาวยิวบางคนว่าหื้อพระเยซู

²³ มีตื้อหนึ่งเป็นวันสะ บา โต พระ เยชูเตียวลัดกางโต้ง หละหว่างเตียวลัดไปนั้น หมู่สาวกของพระองค์ก็เต็ดวงเข้ามาเกิดกิ้นกัน²⁴ หมู่ฟาริสีหั้นก็ถามพระเยซูว่า “ฟ้อหั้นลือเป็นจาใดสาวกของต๋านเยียะสิ่งดีห้ามเยียะในวันสะบาโต”

²⁵ พระองค์ก็ตอบว่า “หมู่ต๋านบ่เกยอ่านพระคัมภีร์เรื่องตักษัตริย์ดาวิดเยียะตื้อนตื้อต๋านกับหมู่คนตีมาตวยไค่อยากกิ้นข้า²⁶ ต๋านเข้าไปในพระ วิหารของพระเจ้าในตื้อนตื้ออาบี อาธาร์เป็นมหาปุโรหิตอยู่ แล้วกิ้นเข้าหนมบั้งตีตั้งถวยพระเจ้า เช็งตำมกฎบ่หื้อไฟกิ้นนอกจากปุโรหิตเต้า อันตีกิ้นได้ แต่ต๋านยังเอาหื้อหมู่คนตีมาตวยกิ้นตวย”²⁷ พระ

เยซูบอกหมู่เขาว่า “พระเจ้าตั้งวันสะบาโตสำหรับจ้วยมนุษย์ บ่ใจหื้อมนุษย์ต้องมาล่ำบากย่อนวันสะ บา โต²⁸ ย่อนจาอันบุตรมนุษย์เป็นเจ้าเป็นนายเหนือวันสะบาโตตวย”

3

พระเยซูยกษาคนมือลีบ

1 พระเยซูเข้าไปในธรรมศาลาของจาวยิวแหม มีป้อจายคนหนึ่งมือเฟิกนึ่งของเขาลีบอยู่ดีหั้น 2 มีจาวยิวบางคนกำลั้งฟ่อว่าพระองค์จะยกษาคนมือลีบคนนั้นในวันสะบาโตก่อน เปื่อจะหาเหตุ نابได้ษพระองค์ 3 พระองค์บอกคนมือลีบคนนั้นว่า “ลุกยืนขึ้นส่องหน้าคนตั้งหลาย” 4 แล้วพระองค์ก็ถามหมู่เขาว่า “ควรจะเยียะก้านดีกาว่าเยียะก้านฮ้ายในวันสะบาโต จะจ้วยชีวิตกว่าจะทำลายชีวิต” แต่หมู่เขาก็ปากันดักบึง 5 พระเยซูฟ้อรอบๆ หมู่เขา พระองค์โชดกับเสียใจดีหั้นว่าหมู่เขามีจิตใจหลั้งแล้วอู้กับคนมือลีบว่า “เหยียดมือออกมา” เขาก็เยียะตวยต้าม แล้วมือของเขาก็หายเป็นปกติ 6 เมื่อหมู่ฟารีสีหั้นจาอัน ก็ฟั่งออกไปวางแผนกับหมู่ของกษัตริย์เฮโรดว่าจะฆ่าพระเยซูได้จาได

คนตวยพระเยซูไปนักขนาด

7 พระเยซูไปทะเลสาบกาลิลีกับหมู่สาวกแล้วมีคนนักขนาดตวยพระองค์ไปตั้งคนตีมาจากแคว้นกาลิลี แคว้นยูเดีย 8 กรุงเยรูซาเล็ม แคว้นอิดูเมอา กับแคว้นที่อยู่เฟิกแม่น้ำจอร์แดนแล้วก็ยังมีคนลูกมาจากแถวเมืองไทระกับเมืองไซดอนมาตวย ยอนได้ยินถึงเรื่องต่างๆ ตีพระองค์เยียะมา 9 พระองค์ก็เลยสั่งหมู่สาวกเกียมเฮือสำนึ่งหือ เปื่อกั้นคนหมู่นั้นบ่หือมายัดยู่พระองค์ 10 ยอนในวันนั้นพระองค์ได้ยกษาคนมือลีบ

นวนนักหื้อหาย คนเป็นพยาธิพะยำต่างๆ
 ก็ยัดยู่กันเข้ามาเป็จะหยุบจะกำพระองค์
 แล้วจะหายโรค ¹¹ เมื่อหมู่ผีฮ้าย๔ตี้เข้าในคนหันพระองค์
 ก็หมอบลงกราบไหว้พระองค์ แล้วฮ้องเสียงตั้งว่า
 “ต้านเป็นบุตรของพระเจ้า” ¹² แต่พระ
 เยชูสั่งห้ามหมู่ผีฮ้ายอย่างเด็ดขาดบ่หื้อบอกว่พระองค์เป็นไฟ

พระเยชูเลือกหมู่อัครสาวกสิบสองคน

¹³ หลังจากนั้นพระ เยชูขึ้นไปบนดอยม่อนหนึ่ง
 แล้วพระองค์เป็งใจจะฮ้องคนใดก็ฮ้องคนนั้นตวยพระองค์ไป
 หมู่เขาก็มาหาพระองค์ ¹⁴ ตั้งหมดมีสิบสองคน
 พระองค์แต่ตั้งคนหมู่นี้เป็จะอยู่ตวยต้าน
 กับจะใจ้หมู่เขาไปบอกข่าวดีหื้อคนอื่นฟัง พระ
 เยชูฮ้องหมู่เขาว่าหมู่อัครสาวก ¹⁵ ตั้งหื้อหมู่เขามีอำนาจตี้จะขับไล่ผีออกได้
¹⁶ หมู่อัครสาวกสิบสองคนนี้มีจื่อว่า ซี
 โมนคนตี้พระองค์ตั้งจื่อหื้อแหมจื่อว่า เป โตร ¹⁷ ยาก
 อบลูก บ่าวของเศเบ ดี กับยอห์นน้อง บ่าวของเขา
 สองคนตี้พระองค์หื้อจื่อแหมว่า โบ อา เนอ เยแป้ว “ลูก
 บ่าวของฟ้าฮ้อง” ¹⁸ อันดรูว์ ฟิลิป บาร์โธโลมิว มัทธิว โรมัส
 ยากอบลูกบ่าวของอัลเฟอัส ธัดเดอัส ซีโมนคนของพรรคจำ
 ด นิยม ¹⁹ กับยูดาส อีส คาริ โอท ต่อนเมื่อลุนคนนี้ได้หัก
 หลังพระเยชู

พระเยชูกับเบเอลเซบูล

²⁰ จากนั้นพระองค์ก็ปีกบ้าน มีหมู่คนมายืน
 ออกันอยู่ตี้บ้านหันแหม จันเยีย ะหื้อพระ
 เยชูตั้งหมู่สาวกสิบสองคนบ่มีเวลากินข้าวกินน้ำ

๔ 3:11 3:11 ในภาษากรีก เป็นกำว่า บสะอาด

21 เมื่อครอบครัวของพระองค์ได้ยินข่าวนี้ ก็คิดว่าพระองค์เป็นบ้าไปแล้ว จึงพากันมาหาเพื่อจะจับปู้กเมื่อบ้าน

22 แต่มีหมู่ธรรมาจารย์ดีลุกจากกรุงเยรูซาเล็มมา อุ้กันั้นว่า “เขาถูกเบ เอล เซบูล หัวหน้าผีเข้า ดีเขาไล่ผีออกได้นั้น ก็ย่อนใจอำนาจของหัวหน้าผีตัวนี้ละ”

23 พระเยซูจึงฮ้องหมู่เขาเข้ามาใ้กัๆ แล้วเล่ากัา
เปรียบเทียบเขาฟังว่า “ซา ตันจะขับไล่ตัวเก้าได้กัา

24 ถ้าอาณาจักรใดๆ แตกแยกกันเหี้ย
อาณาจักรนั้นก็ตั้งอยู่ต่อไปได้ 25 กัา

ว่าถ้าครอบครัวใดแตกแยกกัน ครอบครัวนั้นก็ตั้งอยู่บูได้

26 เหมือนกับถ้าซา ตันต่อ ตันหมู่ของมัน
หมู่มันก็จะแตกแยกกัน แล้วซา ตันก็จะตั้งอยู่บูได้

แต่จะหล่มจ่มไปเต้าอื่น

27 “บมีไฟสามารถดีจะเข้าไปปล้นเอาทรัพย์สมบัติในบ้านของคนดีมีกั่า
ล้งนั้กได้ เขาจะต้องมัดเจ้าของบ้านดีมีกั่าล้งนั้กนั้นเหี้ยก่อน
เล็งจะสามารถปล้นได้

28 “เฮาบอกความจริงแก่ตันทังหลายว่า ความบาปต่างๆ
ดิงกัาอุ้หมันประมาทดีคนใดว่ามานั้น ยังยก โต้ ซหือได้

29 แต่ถ้าไฟอุ้หมันประมาทพระ วิญญานบริสุทธีจะยก โต้
ซหือดิงบูได้เลย ย่อนว่าบาปนั้นจะติดตัวไปตลอด” 30 ดีพระ
เยซูอุ้จ้ออันก็ย่อนว่า หมู่เขาปากันหาว่าพระองค์มีผีเข้า

แม่กับน้องของพระเยซูมาหา

31 เวลานั้น แม่กับหมู่่น้องบ่าวของพระ
เยซูก็มายืนถ้ออยู่ตังนอก หมู่เขาใ้คนเข้าไปฮ้องพระองค์ออกมา

32 มีหลายคนตืนั้งแวดพระ เยชูเป็นหมู่ บอื่กับพระองค์ว่า
“แม่กับหมู่่น้องบ่าวมายืนถ้ออยู่ตังนอก”

33 พระเยซูบอกว่า “ไฟเป็นแม่กับปี่ น้องของเขา”
 34 แล้วพระองค์ก็พอไปตีคนนั่งแวดพระองค์อยู่ ว่า
 “หมูเนีย ะเป็นแม่กับปี่ น้องของเขา 35 ย้อนว่าคนตีเยีย
 ะตวยตามความต้อ งกำนของพระเจ้า คนนั้นก็ปี่
 น้องกับเป็นแม่ของเขา”

4

กำเพียบเรื่องจาวนาหวานพีช

1 พระเยซูสั่งสอนตีอิมทะเลสาบแหม
 มีคนจำ นวนนักปากันมหาลุ่มพระองค์
 พระองค์ก็ลงป็นองอยู่ในเฮือลอยอิมฝั่ง ส่วนคนตั้ง
 หลายยืนฟังอยู่บนตำ ฝั่ง 2 พระเยซูอยู่เป็นกำ
 เพียบสอนหมูเขาหลายอย่าง พระองค์เล่าว่า 3 “ฟังหื้อดี ๆ
 เนอ มีจาวนาคนหนึ่งออกไปหวานเม็ดพีช 4 ตอนตีหวานอยู่นั้น
 บางเม็ดตกตามหนตางเตียว นกก็มาจิกกินเหยียหมด
 5 บางเม็ดก็ตกลงดินตีป็นตั้งลุ่มเป็นบำ หินแต่ม ไปหมด
 มีดินบางแตะะแหะอยู่ตั้งบน ก็เยียะหื้อเม็ดพีชนั้นงอกขึ้นเวย
 6 แต่เมื่อโดนแดดเผาหนักขึ้นตีกๆ ก็เหี่ยวแห้งต่าย
 ย้อนว่าฮากอยู่ตี้นล้าไป 7 บางเม็ดตกกำงป่าหนาม
 ตันหนามนั้นก็ใหญ่ขึ้นมางำตันนั้นเหยียหมด
 ตันนั้นก็ปมีดอกปมีหนวย 8 แต่มีบางเม็ดตกบนดินตีก็งอกงามใหญ่ขึ้น
 เกิดดอกออกผลสามสิบเต้าฟอง หกสิบเต้าฟอง
 ร้อยเต้าฟอง” 9 แล้วพระองค์ว่า “ไผยอมฟังก็หื้อฟังไว้เตอะ”

เป้าหมายของกำเพียบ

10 เมื่อคนตั้งหลายปิกไปแล้ว สาวกสิบสองคนตึงบางคนตีตวยพระองค์อยู่
 ก็ถามถึงเรื่องกำ เพียบนั้นว่าหมายความว่าจาใด

11 พระองค์ตอบว่า “ข้อล้ำ เล็กเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าโผดหือต้งันต้ง หลายฮู้ได้ ส่วนหมู่คนอื่น ๆ นั้น จะฮู้หือฟังเป็นกำเียบเต้าฮั้น 12 เบื่อว่า ‘หมู่เขาผ้อแล้วผ้อแหมแต่จะบ่หั้น ฟังแล้วฟังแหมแต่จะบ่เข้าใจ ถ้าเขาหั้น ถ้าเขาเข้าใจ เขาก็จะบ่ีกมาหาพระเจ้า แล้วฮับกำนยกไต้ฯค”

คำอธิบายกำเียบเรื่องจาวนาหวานพิช

13 แล้วพระ เยชูถามหมู่เขาว่า “หมู่ต้งันบ่เข้าใจกำ เียบนั้นเตื่อกา แล้วจะเข้าใจกำ เียบอื่น ๆ ได้จาใด 14 หมายความว่า คนหวานเม็ดพิชนั้นหวานถ้อย คำของพระเจ้า 15 เม็ดตีตักตามหนตางเตียวก็เหมือนคนตีได้ฟังถ้อย คำของพระเจ้าแล้ว แต่ซา ต้งันมาลู่เอาถ้อย คำนั้นตีหวานลงในใจของเขาไปเหีย 16 ส่วนเม็ดตีตกลงดินตีบั้งตั้งลุ่มเป็นป่า หินเต็มไปหมด ก็เหมือนคนตีได้ฟังถ้อย คำ แล้วก็ฮับถ้อย คำนั้นไว้บ่าเตียนนั้นเลยอย่างจั้น จมยินดี 17 แต่ซากลงดินบ่เล็ก อยู่ได้บ่เมิน เมื่อเกิดป้งญ หากา ว่าโดนค้ำยอนถ้อย คำนั้น เขาก็เล็กเจือไปเหีย 18 ส่วนเม็ดตีตักง่าป่าหนามนั้น ก็เหมือนคนตีได้ฟังถ้อย คำแล้ว 19 แต่ยังเป็นหวังเรื่องต่างๆ กับจิ วิตในโลกนี้ หลงมัวเมาข้าวของเงินค้ำ กับโลกไคได้สิ่งต่างๆ สิ่งหมูนีก็มาง่าถ้อยคำไว้ เยยะหือถ้อยคำนั้นบ่เกิดผลในจิวิต 20 แต่เม็ดตีตักบนดินตีก็เหมือนคนตีได้ฟังถ้อย คำแล้วฮับไว้ แล้วเกิดดอกออกผลสามสิบเต้าฟอง หกสิบเต้าฟอง ร้อยเต้าฟอง”

ตำมโกมแล้วบั้งไว้

ค 4:12 4:12 อสย. 6:9-10

²¹ แล้วพระองค์ถามหมู่เขาว่า “มีไฟฟ่องเมื่อตามโกมไฟแล้วจะเอาถึงควม
กา ว่าเอาไปซุกไว้ปั้นเตียงเหี้ย แต่จะบเอาไปตั้งบนตั่งไว้กา

²² กู้สิ่งดีเอาไปซ่อนไว้ก็จะป่า กฏออกมาหือหัน
กู้สิ่งดีเป็นความลับจะถูกเปิด เพยหือฮู้

²³ ไผยอมฟังก็หือฟังไว้เตอะ” ²⁴ พระองค์อู้กับหมู่เขาแหมว่า
“หือเอาใจใส่ในสิ่งดีต้านไต้ฟังหือดีๆ ต้านจะสวนสิ่งดีฟังมาด้วยต่างแกัน ไต
พระเจ้าจะสวนความเข้า ใจคินหือต้านด้วยต่างแกันนั้น
ป้ายบปอจะเตอมแถ้งหือแหม ²⁵ คนดีเข้า ใจอยู่แล้วก็จะเข้า
ใจน้กขึ้นแหม ส่วนคนต๊บเข้า ใจกับบสน ใจนั้น
แม้สิ่งดีเขาเข้าใจพระเจ้าก็จะเยยะหือเขาบเข้าใจแหมเลย”

กาเพียบเรื่องก้านอกของเม็ดพิช

²⁶ พระองค์อู้ต่อแหมว่า “แผ่นดินของพระเจ้าเพียบเหมือนกับบ้อ
จายคนนึ่งหว่านเม็ดพิชลงในไต้ง นา ²⁷ ตอนเมื่อ
คินกึนอนหลับ เมื่อกินก็ลุกขึ้น ไปๆ มาๆ
เม็ดพิชนั้นจะงอกจำเริญขึ้นจาใดเขาก็บฮู้ ²⁸ ย้อนว่าดินเยย
ะหือเม็ดนั้นงอกขึ้นเป็นต้นก่อน แล้วเมื่อ ลุนมากก็ออกวง
หลังจากนั้นก็มิเม็ดข้าวแต่มวง ²⁹ เมื่อข้าวแก่ไต้
สมควรดีเกี้ยวแล้ว เขาก็ไปเกี้ยวเก็บมาไว้กิน
ย้อนว่าถึงยามเกี้ยวข้าวแล้ว”

กาเพียบเรื่องเม็ดพิช

³⁰ แล้วพระองค์ก็อู้ว่า “จะเพียบแผ่น
ดินของพระเจ้าเหมือนอะ หยังดี กา ว่าจะอู้กา
เพียบจาใดดี ³¹ ก็เพียบเหมือนเม็ดมีสตาร์ดเม็ดนึ่ง
ตอนบ่มไว้ในดิน เม็ดก็หน้อยเหลือเป็น
³² แต่เมื่องอกจำเริญขึ้นมาแล้ว ก็เป็นต้นใหญ่เหลือเป็น
มีก้งใหญ่บอดันกมาแปงฮังอาศัยอยู่ในฮมเงาของต้นนั้นไต้”
³³ พระ เยชูใจ้กา เพียบหลายเรื่องจา อี้ไปสอนคนตั่ง

หลายเท่าตีหมูเขาเข้า ใจได้ 34 นอกจากกำ
 เฝียบแล้ว พระองค์ก็ได้อุ้อะ หยั่งกับหมูเขาแหม
 แต่เมื่อคนตั้ง หลายปีก็ไปแล้ว พระองค์ก็อธิบายกำ
 เฝียบหมูนั่นหือหมูสาวกฟัง

พระเยซูห้ามลมหลวง

35 เมื่อแลงวันนั้น พระ เยชูบอกหมูสาวกว่า
 “หือหมูเฮาข้ามทะเลสาบไปเผิกตั้งปุ้นกันเด้อะ”
 36 หมูเขาก็ลาคนตั้งหลาย ปากันลงเฮือกับพระองค์ตั้งในเฮืออยู่แล้ว
 แล้วปาพระองค์ไป มีเฮือหลายลำตวยไป 37 จุๆ ลม
 หลวงก็เกิดขึ้น เยียะหือคลื่นซัดน้ำเข้ามาจนปอจะเต็มลำเฮือ
 38 แต่พระ เยชูนอนหนุนหมอนหลับอยู่ต่ายเฮือ
 หมูสาวกก็มาฮ้องพระองค์ลุก บอกว่า “อา จ่า
 รยิบห่วงกันพองกา หมูเฮากำลังจะจมน้ำต่ายกันหมดแล้ว”
 39 พระองค์ก็ลุกขึ้นห้ามลม แล้วสั่งคลื่นว่า “ข้าง ย่างป่า
 เดียวนี้” แล้วลมก็ข้าง คลื่นก็หนิม ผิวป่าเดียวนั้นเลย
 40 พระองค์อุ้กับหมูเขาว่า “กัวเยียะหยัง บ่มีความเจือกา”
 41 หมูเขาก็กัวขนาด อุ้กันในมูเขาว่า “ด้านผู้นี้เป็นไฟกัน
 ขนาดลมหลวงกับคลื่นแสดก็ยังเจือฟังด้าน”

5

พระเยซูยกขาป้อจายตีถูกผีฮ้ายเข้า

1 พระเยซูกับหมูสาวกก็ข้ามทะเลสาบมาเจิงแหมเผิกในเขตของจาวเก
 รา ชา 2 หลังจากตีพระ เยชูขึ้นจากเฮือ ก็มีป้อ
 จายคนหนึ่งออกมาจากอุโมงค์ฝังศพเข้ามาหาพระองค์
 เขาโดนผีฮ้ายเข้า 3 ป้อ จายคนนั้นอยู่ตามอุโมงค์ฝังศพ

๕ 5:2 5:2 ในภาษากรีก เป็นคำว่า บสะอาด

ถ้า ทรนก็เล่าหือคนอื่นๆ ฟังว่า เกิดอะ
หยังขึ้นกับคนตีโดนผีเข้ากับตีเกิดในหมู่มู

17 คนหมู่นั้นก็อ้อนวอนขอหือพระองค์ออกไปจากเขตแดนของหมู่มูเขาเหี้ย

18 ต่อนตีพระเยซูปีกลงเหือ ป้อจายคนตีเกยโดนผีเข้ากับขอไปดวย

19 พระองค์บ่ยอมหือเขาไป แต่บอกเขาว่า “ปีกลงบ้านเหี้ย
แล้วเล่าหือหมู่มูเขาฟังถึงก้านใหญ่ต้อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้เหี้ย
ะต้อเจ้ากับความเม ตต้าตีพระองค์โผดหือเจ้า” 20 ป้อ
จายคนนั้นก็ปีกลงไป แล้วตั้ง เก้า บอหือคนในแคว้นเทศ
บุรีฟังถึงเหตุ ถ้า ทรนตีพระ เยซุได้เหี้ย ะกับเขา คนตั้ง
หลายก็ปากันเง็ดขนาด

ลูกสาวของไยรัสกับแม่ญิงตีป่วย

21 พระ เยซุลงเหือปีกลงไปแหมฝั่งของทะเลสาบ
หมู่มูคนจำ นวนนักมาแวดพระองค์ตีอิมฝั่งทะเลสาบนั้น

22 มีนายธรรม ศาลาของจาวยิวคนหนึ่งจื่อไย รัสมาตีหันดวย
เมื่อเขาเห็นพระ เยซุก็เข้ามากราบตี้นพระองค์

23 อ้อนวอนพระองค์ว่า “ลูกสาวน้อยๆ ของข้าพเจ้าป่วยกำ
ลั้งจะต้าย ขอพระองค์โผดไปวางมือบนตัวเขาน้อยเตอะ
เมื่อเขาจะได้หายโรค แล้วบ่ต้าย” 24 พระเยซุก็ไปกับไยรัส

หมู่มูคนจำ นวนนักเดียวยัดยู้พระองค์ 25 มีแม่
ญิงคนหนึ่งเป็นโรคเลือดตกบ่หยุดมาสิบสองปีแล้ว

26 นางทน ตักทรมานหนักขนาดจากก้านฮัก
ษาของหมู่มูหลายคน เสี่ยงเงินเสี่ยงทองจันหมดเนื้อหมดตัว
แต่โรคนั้นก็บ่ยัง แคว วันขึ้น ข้าปีกลงเป็นนักเหลือเก่า

27 บ่า กองนางได้ยินเรื่องของพระ เยซุ
ก็เตียวเข้าไปในคนตั้ง หลาย ลักเข้ามาตั้งหลังพระ เยซุ
แล้วหุบเสื้อคุมของพระองค์ 28 ย้อนนางก็คิดในใจว่า

“ถ้าเขาได้หยิบกำเสื้อผ้าของพระองค์
 เขาก็จะหายแน่ๆ” ²⁹ บ่า กองเขาหยิบเสื้อพระ เยชู
 เลือดดีตกอยู่ที่หยุดแห้งไปเลย นางก็ขู่ว่าโรคหายแล้ว
³⁰ พระ เยชูผู้บ่าเดีวนั้นเลยวาทูธิในตัวของพระองค์ได้แผ่
 ชานออกไป จึงเหลียวปีกไปถามคนตั้ง หลายว่า
 “ไผมาหยิบเสื้อผ้าเขา” ³¹ หมูสาวกก็ตอบว่า
 “พระองค์ก็เห็นอยู่แล้วว่าคนกำ ลังยัดขูพระองค์อยู่
 ยังจะถามอยู่กว่า ‘ไผหยิบตัวเขา’ ”

³² แต่พระเยชูพอไปรอบๆ เปื่อจะหาคนตีหยิบเสื้อพระองค์
³³ แม่ ญิงคนนั้นกัวจันตัวสั้น ยอนขูว่าเกิดอะ
 หยังขึ้นกับนาง ก็เข้ามาก้มลงกราบพระองค์
 แล้วเล่าเรื่องทีเกิดขึ้นตึงหมดหือพระองค์ฟัง ³⁴ พระ
 เยชูก็อุ้กับนางว่า “ลูกเหย ความเจือของเจ้าเยีย
 ะหือเจ้าหายโรคแล้ว จะบต้องตุ๊กแหม ขอหือออยู่ดีมีสุขเนอ”

³⁵ ตอนตีพระองค์กำ ลังอู้อยู่ นั้น มีคนมาจากบ้านของโย
 รัสดีเป็นนายธรรม ศาลามาบอกเขาว่า
 “ลูกสาวของต่านตายแล้ว บต้องรบกว่นอาจารย์ละ”

³⁶ เมื่อพระเยชูไดยินก็บสนใจดีหุมเขาอู้กัน ๖ บอกโยรัสว่า
 “บต้องกัวเนอ ขอหือเจือเต้าอัน”

³⁷ พระองค์บหือคนอื่นตวยพระองค์ไป เว้นแต่เป
 โตร ยาก อบ กับยอหันนอง บ่าวของยาก
 อบ ³⁸ เมื่อหมูเขามาแผวเฮือนของโย รัส
 พระองค์ก็เห็นคนวุ่นวุ่นวายให้หุยกันสนั่นป่นป็น

³⁹ พระองค์เข้าไปในบ้าน แล้วบอกหมูเขาว่า
 “หมูต่านปากันวุ่นวุ่นวายให้สนั่นป่นป็นเยีย ะหยัง หละ

๖ 5:36 5:36 แป้ได้แหมอย่างว่า เมื่อพระเยชูไดยินสั่งตีหุมเขาอู้กันนั้น

อ่อนคนนี้ยังป่ตายเตื่อลลอ ก่า ลังนอนหลับอยู่ป่ตาย”
 40 หมู่เขาก็ไค่หัวใส่พระองค์

หลังจากพระองค์ใส่หมู่เขาออกไปแล้ว
 ก็ปาป้อแม่ของหละอ่อนกับสาวกสามคนตีมาตวยพระองค์นั้น
 เข้าไปในห้องตีหละ อ่อนคนนั้นนอนอยู่
 41 พระองค์กำมือของหละ อ่อนคนนั้นแล้วอู้ว่า
 “ทา ลีธา คูมิ” เป็นภาษาฮีบรูแป้วว่า “หล่าเหย
 ลูกขึ้นเตื่อะ” 42 หละ อ่อนคนนั้นก็ลุกขึ้นมา
 แล้วเตียวไปเตียวมาในห้องนั้น (หละ อ่อนแม่
 ญิงคนนี้อายุสิบสองปี) คนตีอยู่ในห้องก็ปากันจิตอยู่ในใจ
 43 พระ เยชูสั่งหมู่เขาบ่หื้อเล่าเรื่องนี้หื้อไฟฟิงเป็นเต็ดขาด
 แล้วบอปป้อแม่เขาเข้ามาหื้อหละอ่อนกินเหยีย

6

พระเยชูปี้กไปบ้านนาซาเรธ

1 พระ เยชูออกจากตีหัน แล้วปี้กไปเมืองนา ซา
 เรธบ้านของพระองค์ หมู่สาวกก็ไปตวยพระองค์
 2 เมื่อถึงวันสะ บา โต พระองค์ก็ตั้ง เก้าสั่งสอนในธรรม
 ศาลาของจาวฮิว มีคนนักขนาดฟังแล้วจิตในกำ
 สอนของพระองค์ ก็อู้กันว่า “เขาไปเอาก่าก็ตจาอิตีไหนมา
 ผญาปัญญาตีคนนี้ได้มาเป็นจาใด ติงก่านอศจรรยต่างๆ
 ก็ยังเหยียะได้ตวย 3 เขาเป็นสลาไม้บ่ใจกา เป็นลูกบ่าวของมา
 รีย มีน้องบ่าวจื่อยาก อบ โย เสส ยู ดาส กับซี โมน
 หมู่น้อง สาวของเขาอยู่ในเมืองนี้กับหมู่เฮาบใจกา”
 หมู่เขาก็เลยบ่ยอมฮับพระองค์

⁴ พระเยซูก็เลยอยู่กับหมู่เขาว่า “ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้านั้นจะได้ ฮับเกียรติในกัฎา ดี ยกเว้นในบ้านเมืองตึนครอบครวัฏชาติบี๋ น่องของตัว” ⁵ ตอนตืออยู่ตีหั้น พระเยซูก็บ่สามารถเยียะ กำนอัศจรรย์ได้ นอกจากวางมือฮัก ซาคคนป่วยหือหายบ่ก็คนเต้าอัน ⁶ พระองค์จิดตีหมู่เขาบ่มีความเจือในพระองค์

พระเยซูส่งสาวกสิบสองคนออกไป

พระองค์ก็เลยไปสอนตามหมู่บ้านอื่นตามไก่อตามฮิมเหยีย ⁷ พระองค์ฮ้องสาวกสิบสองคนมา แล้วส่งหมู่เขาออกไปเป็นกัฎา พระองค์หือหมู่เขามีสิทธิอำนาจตีจะไล่ผีตัง หลายออกได้ ⁸ แล้วสั่งว่า “บ่ต้องเอาอะ หยังติดตัวไปเนอ นอกจากไม้ เต้า บ่ต้องเอาชอง กิน ถงยาม กับสตางค์ติดตัวไป ⁹ หือสุขเกิบได้ แต่บ่ต้องเอาเสื่อผ้าไปตวยเหมผิน” ¹⁰ พระองค์ก็ฮักกับหมู่เขาว่า “ถ้าเข้าไปในเฮือนใด ก็หือยังอยู่ตีเฮือนนั้นจันกว่าจะไปเมืองอื่น ¹¹ แต่ถ้าตีไหนบ่ต้อน ฮับกา ว่าบ่ฟังหมู่ต่าน ก็หือออกจากตีหั้นไปเหยีย แล้วบัดซี่ฝุ่นตีตีตึตึนของต่านขว้าง เปื่อส่อหือหั้นว่าพระเจ้าบ่พอใจกับบ่ยอมฮับเขา” ¹² หมู่สาวกของพระองค์ก็ออกไปสั่งสอนหือคนตัง หลายกลับ ใจจากบาป ¹³ หมู่เขาขับไล่ผีออกไปหลายตัว กับตาน้ำมันปากอกหือคนเจ็บป่วยหลายคน คนหมู่นั้นก็หาย

กานต่ายของยอห์นผู้หือบัพติศมา

¹⁴ กษัตริย์เฮโรดได้อินจือเสียงของพระเยซู ย้อนมีคนเล้า ลือกันไปทั่ว บางคนฮู้ว่า “คนนี้ต้องเป็นยอห์นผู้หือบัพติศมา ตึเป็นขึ้นจากความต่ายแนงๆ เถิงเยียะ กำนอัศจรรย์ได้” ¹⁵ ฟองก็ว่า “เขาคือเอ ลี ยาห์”

แต่คนอื่นก็ว่า “เขาคือผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า เหมือนกับผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าคนอื่นๆ ในสมัยโบราณนั้น” ¹⁶ เมื่อกษัตริย์เฮ โรดได้ยินเรื่องหมู่นี้ ต้านอู่ว่า “ต้องเป็นยอห์นคนดีเฝ้าสิ่งหิ้งอกกคแล้ว เป็นขึ้นจากความตายแน่ๆ” ¹⁷ กษัตริย์เฮ โรดก็ตั้งจําอันยอนว่าต้านสั่งหื้อยับยอห์นเอาเจ้ ออกเหล็กลามาไว้ในคอก ยอนหันแกนางเฮโรเดียสเมียของต้าน เชิงเกยเป็นเมียของฟีลิปน้องบ่าวของต้าน ¹⁸ ยอห์นเกยอู้กับกษัตริย์เฮ โรดว่า “ต้านบ่มีสิทธิ์เอาเมียของน้องมาเป็นเมียของตัว” ¹⁹ เฮโรเดียสแค้น ใค่พ่ายอห์น แต่กษัตริย์เฮ โรดบ่หื้อเยยะ ²⁰ ยอนพระองค์ก็้วยอห์น ต้านฮู้ว่ายอห์นเป็นคนถูกต้องตามธรรมตึงเป็นคนบริสุทธิ์ ก็เลยปกป้องยอห์นไว้ กู้แต่ตึงกษัตริย์เฮ โรดฟังยอห์นสอนกับม่วน ใจแต่ก็ยั้งใค่ฟังอยู่

²¹ วันหนึ่งเป็นเวลาดีดีเฮ โรเดียสจะหื้อยอห์นถูกฆ่า เป็นวันเกิดของกษัตริย์เฮ โรด พระองค์เจ็ญหมู่มุขำ ราชกานจันสูง นายทหารจันผู้ใหญ่ ตึงคนสำคัญๆ ในแคว้นกาลิลีมางานเลี้ยง ²² ในงานนั้นลูกสาวของเฮโรเดียสพอน เยียะหื้อกษัตริย์เฮ โรดตึงหมู่มุขำออกปอใจขนาด กษัตริย์เฮ โรดบอกว่า “จะขออะ หยังเฮาก็จะหื้อ” ²³ แล้วกษัตริย์เฮ โรดยังสัญญาแหมว่า “หนูจะขออะ หยังก็ได้ จะขอแบ่งราชอาณาจักรสักเก็งหนึ่งก็จะหื้อ”

²⁴ นางก็ออกไปถามแม่ว่า “แม่เจ้า จะขออะ หยังดี” แม่ก็ตอบว่า “ขอหัวของยอห์นผู้หื้อบัพ ดิศมา” ²⁵ แล้วนางก็ฟังล่นเข้าไปบอกกษัตริย์ว่า “ข้าเจ้าขอหัวของยอห์นผู้หื้อบัพ ดิศ มาใส่ถาดมาหื้อข้า เจ้าบ่าเดี๋ยวนี” ²⁶ กษัตริย์เฮโรดก็ตักใจอย่างหนัก แต่ได้สาบานต่อ

หน้าแขกตั้ง หลายไว้แล้ว บิโคบองนางว่าหือบได้
 27 เฮ โรดก็สั่งหือทหารคนหนึ่งไปกคคยอห็นมา
 ทหารคนนั้นก็ไปกคคยอห็นเข้าในคอก
 28 แล้วเอาหิวใส่ถาดมาหือนางคนนั้น
 แล้วนางก็เอาไปหือแม่ 29 เมื่อสาวกของยอห็นฮู้จา อัน
 ก็ปากันมาฮับศพของยอห็นไปฝังไว้ในอโมงค์

พระเยซูเลี้ยงคนห้าพันคน

30 หมู้อครสาวกดีพระ เยชูส่งออกไปมาแวดพระองค์
 แล้วรายงานเรื่องก้อย่างดีได้เฮีย ะตังได้สอนหือพระองค์ฟัง
 แล้วพระ เยชูก็บอกหมู้เขาว่า 31 “หมู้เฮาไปหาดีเจียบๆ
 ย่างกันสักกำเตอะ” ย่อนว่ามีคนนักขนาดมาหาพระองค์อยู่สะ
 ลวด จันบมีเวลาแมแต่จะกินข้าว

32 หมู้เขาก็ลงเฮือไปหาดีเจียบๆ เป็นส่วนตัว
 33 แต่ก็มีหลายคนห็นหมู้เขาไป ก็จำหมู้เขาได้
 แล้วคนหมู้นี้ดีมาจากหลายๆ หมู้บ้าน ก็ล่นไปตามฮิมฝั่งทะเล
 เปื่อไปด้กรอถ้ำพระ เยชูกับหมู้สาวก 34 เมื่อพระ
 เยชูขึ้นจากเฮือ ก็ห็นคนเป็นจำ นวนนัก พระองค์ก็ฮู้สึกอิน
 ดูหมู้เขา ย่อนว่าหมู้เขาเฟียบเหมือนฝูงแกะดีบมีคนเลี้ยง
 พระองค์จึงสั่งสอนหมู้เขาหลายเรื่อง

35 ตกตอนแลง หมู้สาวกก็มาบอกพระองค์ว่า “อา
 จำ รย์ บ่า เตยวนี้ก็ค่านักแกแล้ว ตำหมู้นี้ก็ทุ รกัน ดาร
 36 บอกหือหมู้เขาบีกไปเหยียก่อนบ้อ เปื่อจะได้ไปเขาะซื้อขอ
 งกินกันตามบ้าน โฮบ้านนาตึงหมู้บ้านตำหมู้นี้ก่อน”

³⁷ แต่พระองค์อุ้ว่า “หมู่ต่านไปเซาะะของกินมาเลียงหมู่เขาเหียก่า” หมู่สาวกบอกว่า “จะต้อใจเงินจ่า นวนก่า จ้างสองร้อยวัน^๗เลิงจะป้อซื้อของกินมาเลียงคนหมู่นี้ได้”

³⁸ พระเยซูก็บอกหมู่เขาว่า “ไปเซาะะฟ้อลลว่ามีเข้า หนม ปึงอยู่กีก่อน” เมื่อหมู่เขาฮู้ก็ปี้กมาบอกว่า “มีเข้า หนม ปึงห้าก่อกันกับป้าสองตัว”

³⁹ พระองค์ก็สั่งหื้อคนตั่ง หลายนึ่งเป็นหมู่ๆ บนหญ่าเขิวจุ่มตีหัน ⁴⁰ คนตั่ง หลายกีกิ่งลงเป็นหมู่ๆ ร้อยคนฟ่องห้าสิบคนฟ่อง ⁴¹ แล้วพระองค์ฮีบเข้า หนม ปึงห้าก่อกันกับป้าสองตัวนั้นมา แล้วแหงนหน้าขึ้นไปฟ้อฟ้าสวรรคค์ชอบพระคฤ แล้วก็หักเข้า หนม ปึงส่งหื้อหมู่สาวกเอาไปแจกคนตั่ง หลาย แล้วพระองค์แบ่งป้าสองตัวแจกหื้อหมู่เขาตวย ⁴² คนตั่งหมดได้กีกินอิมกู่คน ⁴³ แล้วหมู่สาวกเก็บเข้า หนม ปึงตึงปาดี้เหลือได้สิบสองซ้าเต็มๆ ⁴⁴ คนตั่งกินเข้า หนม ปึงตวยกันวันนั้นนับก่าป้อจายมีห้าปีนคน

พระเยซูเตียวบนน้ำทะเล

⁴⁵ หลังจากนั้นสักก่า พระเยซูก็บอกหื้อหมู่สาวกของพระองค์ล้งเฮือข้ามฟไซ ดาก่อน ส่วนพระองค์ยังอยู่ตีหัน เปื่อส่งคนตั่ง หลายปี้กบ้าน ⁴⁶ หลัง จากพระองค์ลาคนตั่ง หลายแล้ว กีกิ่งขึ้น ไปอธิษฐานบนดอย

⁴⁷ มีดค้ำแล้วเฮือของหมู่สาวกลอยอยู่ก่างทะเลสาบ ส่วนพระองค์อยู่บนบกคนเดียว ⁴⁸ พระองค์หันหมู่สาวกก่า ลังพายเฮืออย่างยากลำบาก ย้อนเฮือตอลมอยู่ หละหว่างตีสามเลิงหกโมงเจ้า พระองค์เตียวบนน้ำไปหาหมู่เขา

^๗ 6:37 6:37 ถ้าแปลตรงภาษกรีกจะเป็นสองร้อยเหรียญเดนาเรียน 1 เหรียญมีก่าเต้ากับก่าแสง 1 วัน

กับเหมือนว่ากำ ลังจะเตียวกายหมู่เขาไป
 49 เมื่อหมู่สาวกเห็นพระองค์เตียวมาบนน้ำก็คิดว่า เป็นผี
 เลยฮ้องเสียงดัง 50 ย้อนว่าตก ใจกำ
 แล้วพระองค์ก็อยู่กับหมู่เขาต่อนั้นว่า “แบ่งใจดีๆ ไว้
 นี้เฮาเนอ บ่ถ้ากำ” 51 เมื่อพระ เยชูขึ้นเฮือแล้ว ลมก็ย้าง
 หมู่เขาปากันเจ็ดขนาดดีพระองค์เตียวบนน้ำได้กับลมก็หยุด
 52 ย้อนเขายังบ่เข้าใจความหมายเรื่องเข้าหนมปังห้าก้อนนั้น
 สดปัญญาหมู่เขาแล้ว

พระเยชูฮักษาคณป่วย

53 หลังจากข้ามฟากมาแพฝิ่งแคว้นเยน เน ซา
 เรทแล้ว หมู่สาวกก็มัดเฮือไว้ 54 เมื่อขึ้นมาจากเฮือแล้ว
 คนดีเห็นก็จำพระ เยชูได้ 55 ก็ล่นไปบอกหมู่คนอื่น ๆ
 ไควแคว้น แล้วหามคนป่วยใส่เตียงนอนมาหาพระองค์
 ฮู้ว่าพระองค์อยู่ตังใดก็ไปหาดีเห็น 56 พระองค์ไปตังโตบว่าในหมู่บ้าน
 ในเมือง กา ว่าไปบ้านนอกก็ดี คนตัง
 หลายก็ปาเอาคนป่วยมานอนตามกาด
 เบื่อขอหยุบตีนเสื่อคุมของพระองค์ ภูคนดีได้หยุบตีนเสื่อของพระองค์ก็หาย

7

กำสอนของป้อฮู้แม่หมอนของหมู่เฮา

1 มีหมู่ฟาริสีกับหมู่ธรรมาจารย์ดีมาจากกรุงเยรูซาเล็มปากันมาหาพระ
 เยชู 2 หมู่เขาเห็นสาวกของพระเยชูบางคนบ่ช่วยมือตามพิธีตางศาสนาฮิวก่อ
 3 (จาวฮิวตัง หลายตังคนดีเป็นหมู่ฟา ริ
 สีจะถือตำกำ สอนดีป้อ ฮู้แม่ หมอนสอนต่อๆ
 กันมาว่า ถ้าบ่ช่วยมือตามพิธีตางศาสนาเหยือก่อน
 จะบ่กินข้าวเตื่อ 4 หลังจากไปซื้อของในกาดมาแล้ว
 ก็ต้งช่วยมือตามพิธีนั้นเหยือก่อนเหมือนกัน แล้วก้อยกินข้าว

ก็มีฮีดฮอยอื่นๆ แหมหลายอย่างดีเขาถือ อย่างกำนล้างถ้วย จ้อน หม้อใส่น้ำ ดิงหม้อแกงตวย)

5 ย้อนจาอันหมู่ฟาริสีกับหมู่ธรรมาจารย์ก็ถามพระเยซูว่า “เป็นจาใดหมู่สาวกของต๋านบ่เยีย ะตำฮีดเก่าฮอยเดิมตีป้อ อัยแม่ หมอนสอนไว้ แต่ปากันใจมีอดีเป็นมลทินกินข้าว”

6 พระองค์ตอบว่า “หมู่ต๋านเป็นคนหน้าซื่อใจคืด อิศยาห์อู้ถูกแต่ๆ ตีตวยตี๊กถึงหมู่ต๋านว่า

“คนหมู่นี้บ่ถือเฮากำปากของเขาเต้าอัน

แต่ใจอยู่ห่างไ่จากเฮาขนาด

7 ก็เลยบ่มีประโยชน์ตีหมู่เขาจะนมัสกานเฮา

ย้อนเขาเอากฎตีคนตั้งขึ้นมาอ้างเป็นคำสั่งของพระเจ้า”^ค

8 หมู่ต๋านละเลยคำสั่งสอนของพระเจ้า แล้วไปฮีดถือตามกำ สอนของป้อ อัยแม่ หมอนตีสอนต่อๆ กันมา”⁹ แล้วพระ

เยซูอู้แหมว่า “หมู่ต๋านแก่งขนาดตีปากันหลบลีกกำ สั่งของพระเจ้า เปื่อเยีย ะตำฮีดเก่าฮอยเดิมของป้อ อัยแม่ หมอนตีสอนต่อๆ กันนั้น¹⁰ อย่างเจิ้น โมเสสสอนไว้ว่า

‘จงเคารพนับถือป้อแม่ของตัว’

กับ ‘คนใดตีสาปแจ้งป้อแม่จะต้องมีโทษถึงตาย’¹¹ แต่หมู่ต๋านแอก ขะ แตกสอนว่า ทร์พย์สมบัติตีควรจะจ้วย

เหลือป้อแม่นั้น ฎีเป็งตีตีจะเอาไปถวายหื้อกับพระเจ้าแดน^{๑๒}

12 ลูกคนนั้นก็มีข้อแก้ตัวบ่ต้องจ้วย เหลือป้อแม่

13 หมู่ต๋านก็เยีย ะหื้อถ้อย กำของพระเจ้าบ่มีผล ย้อนฮีดเก่าฮอยเดิมตีสอนต่อๆ กันมา กับโดยเยีย

ะแหมหลายอย่างดีเหมือนกับจาอีตวย”

ค 7:7 7:7 อสย. 29:13 ๑ 7:11 7:11 ถ้าแปลตรงกับภาษากรีกจะเป็น

“โกระบาน” แปลว่า ของตีแยกไว้เปื่อถวายพระเจ้า

สิ่งดีเยียะหื้อคนเป็นมลทิน
 14 พระ เยซุก็ฮ้องคนตั้ง หลายเข้ามาหาแหม แล้วอุ้กับหมูเขาว่า “หมูด้านกัคนฟังหื้อดีๆ หื้อเข้า ใจแต่ๆ เนอ 15 กำนกินของดีห้ามกินบ่ได้เยีย ะหื้อคนเป็นมลทิน แต่สิ่งดีออกมาจากตั้งในใจ สิ่งนั้นละจะเยีย ะหื้อคนเป็นมลทิน 16 ไผยอมฟังก็หื้อฟังไว้เตอะ”
 17 เมื่อพระ เยซุละคนตั้ง หลายเข้าไปในเฮือน หมูสาวกก็เข้ามาถามพระองค์ว่า “กำ เฝียบนั้นหมายความว่าจาใด” 18 พระองค์ปี้ถามหมูเขาว่า “ด้านตั้ง หลายยังบ่เข้า ใจแหมกา ด้านยังบ่หันเตื่อกำ คือว่าบ่มีอะ หยงดีเข้าปากไปแล้วเยีย ะหื้อคนเป็นมลทินได้ 19 ย้อนว่าบ่ได้เข้าไปในจิตใจ แต่ลงต่องแล้วก็ถ่ายออกไปเหีย (ดีอุ้จา อี้เป็นกำนบอกหื้อฮู้ว่าของกินกัอย่างกินได้ บ่มีอันใดเป็นมลทิน) 20 พระองค์ก็ฮู้ต่อแหมว่า “สิ่งดีออกมาจากจิต ใจของคนนั้นละเยีย ะหื้อคนเป็นมลทิน 21 ย้อนว่าสิ่งดีออกมาจากจิต ใจของคนคือกำนกัตฮ้าย กำนลักของ กำนฆ่าคน กำนเยีย ะบาบตางเพศกัอย่าง 22 กำนเล่นจู้ กำนซี้ โลก กำนเยีย ะฮ้าย กำนหลอก ลวง ราคะตัณ หา ความอิจจาขอยยวน กำนใส่ฮ้ายคนอื่น ความหยิงจ้อง หอง กับกำนเป็นคนบ่มีสำนึกในตางธรรม 23 สะ ปี้ะกัสิ่งดีบ่ดีนี้ออกจากใจของคน เยีย ะหื้อคนเป็นมลทิน”

ความเล็ของแม่ญิงจารซีเรียฟินเซีย

24 พระเยซุลุกจากตีหันเข้าไปในแคว้นเมืองไทระกับเมืองไซดอน๑ แล้วเข้าไปในเฮือนหลังหนึ่ง พระองค์บ่ต่องกำนหื้อไผฮู้ไผเห็น แต่กัยังมีคนฮู้คนเห็นอยู่

๙ 7:16 7:16 สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 16 ๑ 7:24 7:24

สำเนาโบราณบางฉบับมีคำว่า “กับเมืองไซดอน”

25 มีแม่ หญิงคนหนึ่ง ลูกสาวของนางถูกผีร้าย๒เข้า
 เมื่อผู้ข่าวถึงเรื่องพระ เยชู นางก็เข้ามา
 แล้วไหว้ที่ตีนของพระองค์ 26 แม่ หญิงคนนั้นบໍใจเป็นจาวยิว
 แต่เป็นจาวซีเรียฟี นิ เซีย ตู้อัภาษากรีก
 นางมาอ้อนวอนขอหื้อพระองค์ขับไล่ผีออกจากลูกสาว
 27 พระองค์อยู่กับแม่หญิงคนนั้นว่า “หื้อหมู่ลูกกินอ้มเหยือกก่อนเตอะ
 บ่ถูก ต้องตั้งจะเอาขอ งกินของลูกไปโจ้งหื้อหมา”
 28 แต่แม่ หญิงคนนั้นตอบพระองค์ว่า “แม้นแล้วตันเจ้าข้า
 แม่แต่หมาตืออยู่ป็นโต๊ะ ก็ได้กินเศษขอ
 งกินลูกตือตกลงจากโต๊ะ” 29 พระ เยชูบอกนางว่า
 “ย่อนเจ้าตอบจา อี้ ปักไปบ้านเจ้าเตอะ
 ผีออกจากลูกสาวแล้วเนอ” 30 เมื่อนางปักไปแพวบ้าน
 ก็เห็นลูกสาวนอนอยู่บนตื้นนอน ผีออกไปแล้ว

พระเยซูฮักษาคคนตีหุนวกกับปากกัก

31 แล้วพระเยซูออกจากแคว้นเมืองไทระเดียวก่ายเมืองไซ
 ดอน ไปทะเลสาบกา ลี ลีในแคว้นเทศ บุรี
 32 มีคนปาป้อ จายหุนวกปากกักคนหนึ่งมาหาพระองค์
 อ้อนวอนขอพระองค์วางมือบนตัวคนนั้น เปื่อฮัก
 ษาเขาหื้อหาย
 33 พระองค์ปาป้อ จายคนนั้นออกจากคนตั้ง
 หลายไปอยู่แหมตึง พระองค์เอานิ้วมือซุกเข้าไปในฮูหูของเขา
 แล้วถ่มน้ำลายใส่นิ้วมือแปดตีลันของเขา
 34 แล้วพระองค์แหงนหน้าฟ้อฟ้าสวรรค์
 ถอนหายใจยาวด้วยความอิน ดูแล้วบอกคนนั้นว่า

๒ 7:25 7:25 ในภาษากรีก เป็นคำว่า ปสะอาด

“เอฟฟาธา” แปลว่า “จงเปิดออก”³⁵ แล้วหูของคนนั้นก็ได้ยิน
 ลิ้นก็อยู่ได้ถอบขึ้นมามาแต่ยานั้นเลย

³⁶ พระองค์สั่งหม้คนดีป่าเขามารับหื้อไปเส่าเรื่องน้หื้อไผ่ฟ่ง
 แต่ยั้งพระองค์สั่งห้ามนักเต้าใด หม้เขาก้ยั้งบอกคนอื่นนักขึ้นเต้าอัน

³⁷ คนตั้ง หลายก็ปากันเง็ดขนาดอุ้กันว่า “กู้สิ่งดีพระ เยชูเยีย
 ะนั้นดีขนาด พระองค์เยีย ะหื้อคนหูหนวกได้ยิน เยีย
 ะหื้อคนใบ้ฮู้ได้”

8

พระเยชูเลี้ยงคนสี่ปีนคน

¹ เวลานั้นมีคนจ้่า นวนนักมาหาพระ
 เยชูแหม แต่เมื่อขอ งกินเสี ยงหมดแล้ว พระ
 เยชูจึงฮ้องหม้สาวกมาหาฮู้ว่า ² “เฮาอิน คุณคนหม้นี้ขนาด
 ย้อนหม้เขาอยู่ตวยเฮาสามวันมาแล้ว บ่า เตียวนี้บมีอะ
 หยังกินสั๊กอย่าง ³ ถ้าเฮาหื้อหม้เขาปี้กบ้านโดยบได้กินอะ
 หยังเต้อ หม้เขาก้จะเป็นปีหมดแสงก่างตาง
 ย้อนว่าบางคนก็ลุกจากตีไก่อ่ มา”⁴ หม้สาวกก็ตอบว่า “ในตีทุ
 รกัน ดารจา อี้ จะไปเซาะขอ งกินตีไไหนมาเลี้ยงหม้เขาปะ
 ล้าปะ เหลือ” ⁵ พระ เยชูถามหม้สาวกว่า
 “หม้ต้านมีเข้า หนม ปึงกี้ก้ออัน” หม้สาวกตอบว่า
 “เจ็ดก้ออันเต้า อัน” ⁶ พระองค์สั่งหื้อคนตั้ง
 หลายนั่งลงบนปีนดิน แล้วพระองค์ฮับเอาเข้า
 หนม ปึงมาอธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้า
 แล้วก็หักเข้า หนม ปึงยั้นหื้อหม้สาวกเอาไปแจกคนตั้ง
 หลาย ⁷ หม้เขามีป้าตัวหน้อยๆ บกี้ตัว
 พระองค์ก็เอาป้าันนั้นมาขอบพระคุณพระเจ้า

แล้วหื้อหมู่สาวกเอาไปแจกตวย ⁸ คนตั้ง
หลายกัันอิมกัันหมดแล้ว ยังเก็บของกัันตีเหลือใส่ถ้วยได้เหมเจ็ดกััน
⁹ คนต้อยู่ตีหั้นมีประมาณสี่ปีนคน แล้วพระองค์ก็ส่งเขาตั้ง
หลายปึกเมื่อบ้าน ¹⁰ ส่วนพระองค์กับหมู่สาวกพากันลงเฮือไปแคว้นดา
ลมานูธาบ่าเดียนั้นเลย

หมู่ฟาริสีมาทดลองพระเยซู

¹¹ หมู่ฟา ริ สีตั้ง เก้าเถียงพระ เยชู
แล้วขอหื้อพระองค์เยีย ะหมาย สำคัญจากฟ้าสวรรค์หื้อพ่อ
เนื่อจะฮู้ว่าพระองค์มาจากพระเจ้าแต่ๆ
ก่อ ¹² พระ เยชูถอนหาย ใจยาวแล้วฮู้ว่า
“เป็นจาใดคนในสมัยนี้พ่อหาก้าหมาย สำคัญเต้า อัน
เฮาบอความจริงแก่ต้านตั้ง หลายว่า เฮาจะบ่เยีย ะหมาย
สำคัญหื้อคนในสมัยนี้หั้น” ¹³ พระองค์ก็ละหมู่เขาไว้หั้น
แล้วลงเฮือกับหมู่สาวกข้ามทะเลสาบไปเหมฝั่งหนึ่งเหีย

เจือฟูของหมู่ฟาริสีกับของหมู่เฮโรด

¹⁴ หมู่สาวกลีมเอาเข้าหนมปังมาตวย ในเฮือมือยกัันเดียว
¹⁵ พระ เยชูเตือนหมู่เขาว่า “หละ วังเจือ ฟูของหมู่ฟา ริ สี
กับเจือ ฟูของกษัตริย์เฮ โรดไว้หื้อดีๆ” ¹⁶ หมู่สาวกฮู้กัันว่า
“ตีพระองค์ฮู้จา อี้กัียอนว่าหมู่เฮาบ่มีเข้า หนม ปัง”
¹⁷ พระ เยชูฮู้ว่าหมู่เขาฮู้เรื่องอะ หยังกัันฮู้กัันเลยฮู้ว่า
“เยีย ะหยังหมู่ต้านปากันฮู้เรื่องบ่มีเข้า หนม ปัง
หมู่ต้านยังบ่เข้า ใจเตือกา กา ว่าสุดก้า กัดแล้ว
¹⁸ มีต่ากัีพ่อบ่หั้น กัันมีหูกัับไต่ยินจาอันกา หมู่ต้านจำบ่ได้กา
¹⁹ ต่อนตีเฮาเอาเข้า หนม ปังห้ำกัันอแลียงตึงห้ำปีนคนนั้น
หมู่ต้านเก็บตีเหลือได้กัีเข้า” หมู่เขาตอบว่า “ได้สิบสองเข้า”

20 “ตอนดีเฮาเอาเข้า หนม ปังเจ็ดก้อนเลี้ยงตั้งสี่ปีคนลอ
 ต้านตั้ง หลายเก็บดีเหลือได้ก็ก้วย” หมู่เขาตอบว่า
 “ได้เจ็ดก้วย” 21 แล้วพระเยซูก็อู้ว่า “ยังบ่เข้าใจดีเอกา”

พระเยซูชักชวนคนตำบลเบธไซดา

22 เมื่อพระ เยชูตั้งหมู่สาวกมาแผเมืองเบธไซดา
 มีคนเปาคนตา บอดคนหนึ่งมาอ้อนวอนขอพระองค์ชัก
 ษาเขาหือหาย 23 พระองค์ก็จูงมือคนตำบลบอดออกมานอกหมู่บ้าน
 แล้วถ่มน้ำลายใส่ตาตั้งวางมือบนตาสองเบื่องของคนนั้น
 ถามว่า “พ่อหันอะหยังพ่องก่อ”

24 คนตำบลบอดก็ได้เหยหน้าขึ้นมาพ่อแล้วบอกว่า
 “หันคนเหมือนเก้ ้า ไม้เตียวไปเตียวมา”

25 พระองค์ก็วางมือบนตาของเขาแหมเดื่อหนึ่ง
 คนตำบลบอดก็ปูกตาพ่อ ตาของเขาก็หายดี เขาพ่อหันสิ่งตั้ง
 หลายได้เป่งหลัง 26 พระองค์ก็ส่งเขาปึกเมื่อบ้านเหยกับบอกว่า
 “ห้ามแเวเข้าไปในหมู่บ้านเนอ”

เปโตรอู้ว่าพระเยซูเป็นพระคริสต์

27 พระ เยชูกับหมู่สาวกเตียว ตางไปตามหมู่บ้านไก่เมืองซี
 ซาริยาฟีลิปปี ตอนเตียวกางตางนั้นพระองค์ถามหมู่สาวกของพระองค์ว่า
 “คนตั้งหลายอู้กันว่าเฮาเป็นไผกา”

28 หมู่สาวกตอบว่า “บางคนก็ว่าเป็นยอห์นผู้หือบัพติศมา
 บางคนก็ว่าเป็นเอลียาห์ แล้วมีบางคนว่าเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้า

29 แล้วพระองค์ถามหมู่เขาว่า “หมู่ตานลอ
 ก็ดว่าเฮาเป็นไผ” เปโตรตอบว่า “พระองค์เป็นพระ คริสต์”

30 แล้วพระองค์ก็ส่งหมู่สาวกบ่หือบอกคนอื่นว่าพระองค์เป็นไผ

พระเยซูตวยตักถึงความตายของพระองค์

³¹ แล้วพระ เยชูตั้ง เก้า สอนหื้อหมู่เขาฮู้ว่า “บุตร มนุษย์จะต้องได้ฮับความตักทรมาณหลายอย่าง หมู่คนเฒ่าคนแก่ หมู่หัวหน้าปุโรหิต ดึงหมู่ธรรมาจารย์จะปยอม ฮับพระองค์ ในที่สุดพระองค์จะต้องถูกฆ่าตาย แต่หลังจากนั้นแหมสามวันพระเจ้าจะเฮียะหื้อเป็นขึ้นจากความตาย”³² พระเยชูเล่าเรื่องนี้หื้อหมู่สาวกฟังอย่างปิดบังหยิ่ง ส่วนเปโตรปาพระเยชูออกจากหมู่ แล้วว่าหื้อพระองค์³³ พระเยชูงว้ายหน้ามาผ่อหมู่สาวกแล้วก็ดำเบ็โตรว่า “โอ้ซาตาน ไปหื้อปีนหูปีนตา ย้อนว่าเจ้าไปได้ก็ต่ออย่างพระเจ้า แต่ก็ต่ออย่างคน”

³⁴ แล้วพระองค์ฮ้องคนตั้ง หลายกับหมู่สาวกเข้ามาหา แล้วบอกหมู่เขาว่า “ถ้าใผคนใดใค้เป็นสาวกของเฮาก็หื้อคนนั้นตัดอกตัดใจ แยกไม้กางเขนของตัวเก่า แล้วตวยเฮามา³⁵ ย้อนว่าถ้าคนใดใค้ฮัก ชาติ วิตของตัวไว้ คนนั้นจะฮัก ชาติ วิตนั้นเบได้ก็จะตาย แต่ถ้าคนใดยอมสลละจี วิตของตัวย้อนหันแกเฮาตั้งข่าวดี คนนั้นจะมีจี วิตนิ รัน ดร³⁶ จะมีประโยชน์อะหยิ่ง ถ้าได้เป็นเจ้าของกุสิ่งกู้อย่างในโลกนี้ แต่ต้องเสียจี วิตของตัวไปเหี้ย³⁷ ต้านจะเอาอะหยิ่งไปแลกกับจี วิตของต้านปีกคินมาได้

³⁸ ในยุคนี้ตีมีคนบาปเป็นคนบ่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า ถ้าคนใดอายุย้อนติด ตามเฮากับกำ สอนของเฮา เฮาผู้เป็นบุตรมนุษย์ก็จะอายคนนั้นตวยเมื่อเฮาปีกมาในโลกด้วยรัศมีของพระบิดาฮ่วมกับหมู่ทูตสวรรค์บริสุทธิ”

9

¹ พระเยชูฮู้กับหมู่เขาแหมว่า “เฮาบอกความจริงแก่ต้านตั้งหลายว่า หมู่ต้านบางคนตีฮีนอยู่ตีนี้ จะยังบ่ตายเตื่อจันกว่าจะได้หันแผ่น

ดินของพระเจ้ามาด้วยฤทธิ์เดช”

โมเสสกับเอลียาห์มาปรากฏ

² หลังจากนั้นหกวันพระ เยชูปาเป โตร ยาก อบ กับยอห์นขึ้นไปบนดอยสูงด้วยกัน บมีคนอื่นด้เห็น แล้วตัวของพระองค์ก็เป็ยนไปต่อหน้าต่อตาหมู่เขา

³ เสื้อผ้าของพระองค์ก็ขาวจันเห ลือ มมาบๆ บมีสล่าฟอกผ้าคนใดในโลกจะฟอกเสื้อผ้าหือขาวจา อันได้ ⁴ แล้วหมู่เขาก็หันเอลียาห์กับโมเสสกำลังอู้กับพระเยชูอยู่

⁵ เป โตรบอกพระ เยชูว่า “อา จ่า รัยครับ เป็นสิ่งดีแต่ๆ ด้หมู่เขาได้มาอยู่ด้นี้ หมู่เขาจะแบ่งตบไว้สามหลังหืออา จ่า รัย โมเสส กับเอ ลี ยาห์คนละหลัง” ⁶ ด้เป โตรอู้จา อันก็ยอนว่าหมู่เขายังสะด้งตกใจอยู่ เลบยอู้ว่าจะอู้จาใดด้

⁷ จากนั้นก็มีเมฆมาหุ้มหมู่เขาไว้ แล้วมีเสียงออกมาจากเมฆว่า “ด้านผู้นี้เป็นลูกด้เฮาฮัก หือเจ้อฟิงด้านแต่อะ”

⁸ หมู่เขาฟิงเหลียวพ่อรอบๆ ดันใดนั้กับหันไฟ หันก้าพระ เยชูแต่้อัน

⁹ ต่อนด้ปากันเต็ยูลงมาจากดอยนั้ พระองค์สั่งห้ามหมู่เขาบ่หือเล่าเรื่องด้ห็นนี้หือไฟฟิง จันกว่าบุตรมนุษย์จะเป็นขึ้นจากความตายเห็ยกอน

¹⁰ หมู่เขาก็เก็บเรื่องนั้ไว้ แต่ก็ยงถามในหมู่เต็ยอกันว่า ด้พระองค์อู้ว่า “เป็นขึ้นจากความตาย” นั้หมายความว่าจาใด ¹¹ แล้วหมู่เขาถามพระองค์ว่า “เป็นจาใดหมู่ฐร รมา จ่า รัยปากันอู้ว่าเอ ลี ยาห์ต้องมาก่อนพระคริสต”

12 พระเยซูตอบว่า “ถูกแล้ว ดีเอ ลี ยาห์ต้องมาก่อนเป็อมาเกีย มกัสิ่งกัอย่างหื้อปึกเหมือนเก่า แต่จำได้กัอ่าวาพระคัมภีร์เขียนถึงบุตรมนุษย์ไว้ตวยว่า บุตรมนุษย์จะต้องทนตักทรมานอย่างแสน สาหส์กับถูกละไปเหีย 13 แต่เฮาจะบอกหื้อฮู้ว่าเอ ลี ยาห์ได้มาแล้ว คนตั้งหลายก็ปากันเหีย ะบัดก็กับเป็นตามใจของหมู่เขา เหมือนกับดีเกยเขียนไว้ในพระคัมภีร์”^๑

พระเยซูฮักษาหละอ่อนดีมีผีฮ้ายเข้า

14 เมื่อพระเยซูกับสาวกลงดอยมาหาหมู่สาวกดีถ้าอยู่ตั้งลุ่ม ก็เห็นมีคนจ่านวนนักเวดตะหลุ่มหมู่สาวกอยู่ มีหมู่ธรรมาจารย์ก่าลังเถียงหมู่เขา 15 เมื่อคนตั้งหลายเห็นพระเยซูเดียวมาก็แปลกใจกับดีใจ ปากันล่นเข้ามาต่อนฮับพระองค์

16 พระเยซูถามหมู่เขาว่า “ก่า ลังเถียงกันเรื่องอะ หยัง”

17 มีป้อ ญาคนหนึ่งในคนตั้ง หลายนั้นตอบพระองค์ว่า “อา จำ รย์ครับ ข้าพเจ้าปาลูกบ่าวมาหาอา จำ รย์ เขามีผีเข้าเหีย ะหื้อฮู้ได้ 18 ผีออกฤทธิ์เมื่อ ไเด จะเหีย ะหละ อ่อนคนนี้โก้นลงดิน น้ำลายออกเต็มปากโຈะโฝะ ขบเขี้ยวขบกางมัน ตั้ง กับตัวแข็งเก็กเด็ก ข้าพเจ้าขอหมู่สาวกของต่านไสผีนั้นออก แต่หมู่เขาโล่มันออกบได้” 19 พระเยซูตอบว่า “เฮ้อ หมู่คนบมีความเจ้อ เฮาจะต้องอยู่กับหมู่สุไปแหมเหมินสักเต้า ไเด เฮาจะต้องอดทนกับหมู่สุไปแพวไหน ปาหละ อ่อนคนนั้นมานี้แล้ว” 20 หมู่เขาก็ปาหละ อ่อนมาหาพระองค์ เมื่อผีเห็นพระองค์ ก็เหีย

^๑ 9:13 9:13 คนดีได้ยินเรื่องนี้ในสมัยของพระเยซูคงเข้าใจว่าเป็นก่านอ้างอิงความตักต้อห็นผู้หื้อ

ะหือหละ อ่อนจ๊ก แล้วโค้นลงกึ่งไปมาบนป็นดิน กับน้ำลายออกเต็มปากโจะโพะ²¹ พระเยซูก็ถามบ้อของหละ อ่อนคนนั้นว่า “ผีเยีย ะหือเป็นจา อี้มาเมินแล้วกา” บ้อก็ตอบว่า “เป็นตั้งแต่เมื่อหน้อยๆ มาแล้ว

²² ผีเกยเยีย ะหือตกน้ำตกไฟเจือๆ เปื้อจะฆ่าหือต่าย ถ้าต้านสามารถจ้วยได้ ก็ขออิน ดูจ้วยน้อยเตอะ”

²³ พระ เยชูอุ้กับบ้อหละ อ่อนคนนั้นว่า “ถ้าจ้วยได้ อี้กา ถ้าไฟเจือ กู้อย่างก็เป็นไปได้สำหรับเขา”

²⁴ บ้อของหละอ่อนก็ฮ้องออกปากออกคอว่า “ข้าพเจ้าเจือๆ แต่มีความเจือบปอ ขอโผดเตี อมแก้งหือเจือเตอะ”

²⁵ เมื่อพระ เยชูหันหลายคนปากันเล่นเข้ามาหานักขึ้น พระองค์ก็สั่งผีฮ้าย^๔ตัวนั้นว่า “ไอผีตีเยีย ะหือหูหนวกอุ้บได้ เฮาสั่งหือเจ้าออกจากหละ อ่อนคนนี้ ห้ามบีกมาเข้าเขาเหมมซ้ำเนอ” ²⁶ ผีนั้นก็ให้ๆ หุๆ เยีย ะหละ อ่อนคนนั้นเดิน โຈ้งดิน จ้างอยู่สักกำนึ่งแล้วก็ออกไป หละ อ่อนกินอนหนิม ผิวเหมือนคนต่าย แล้วคนตั้ง หลายก็อุ้กันว่า “เขาต่ายแล้ว” ²⁷ แต่พระ เยชูกำมือของหละ อ่อนคนนั้นจ๊กหือลุกขึ้น หละอ่อนคนนั้นก็ลุกขึ้นยืน

²⁸ เมื่อพระ เยชูเข้าไปในเฮือนหลังนึ่ง หมูสาวกก็มาถามพระองค์เป็นส่วนตัวว่า “เป็นจาใดหมู่เฮาถึงไลผีนั้นออกบได้”

²⁹ พระองค์ก็ตอบว่า “ผีจา อี้จะไลออกง่ายๆ ดิงบได้เนอ เว้นแต่ต้องอธิษฐานไลเต้าอัน”

พระเยซูอุ้ถึงเรื่องความต่ายของพระองค์เป็นเตือตีสอง

^๔ 9:25 ในภาษากรีก เป็นคำว่า บสะอาด

30 พระเยซูตั้งหมู่สาวกปากันออกจากตีหั้น
 เดียวกายแคว้นกาลิลีไป แต่พระองค์บิไค่หื้อใฝฮู้ว่าพระองค์อยู่ตีไหน
 31 ย้อนว่าต่อนั้นพระเยซูกำ่า ลังสอนหมู่สาวก
 พระองค์บอกหมู่เขาว่า “จะมีคนหัก หลังบุตร
 มนุษย์ แล้วมอบพระองค์หื้ออยู่ในอำนาจของคน
 แล้วหมู่เขาจะฆ่าพระองค์หื้อตาย แต่เมื่อตายได้สามวัน
 พระองค์จะเป็นขึ้นจากความตาย” 32 ตีพระเยซูบอก
 หมู่สาวกบ่เข้าใจกำ่าฮู้นั้น แต่หมู่เขาก็บ่กำ่าถามพระองค์

พระเยซูบอกวาไฟเป็นใหญ่ที่สุด

33 แล้วหมู่เขามาถึงเมืองคาเปอรนาอุม ต่อนต้อยู่ในบ้าน
 พระเยซูถามหมู่สาวกว่า “ต่อนเตียวมากางตาง
 หมู่ด้านเถียงกันเรื่องอะหยัง” 34 แต่ผู้คนปากันดักบั้งหมดฮู้
 สิกอาย ย้อนว่าต่อนเตียวมากางตางนั้น
 หมู่เขาเถียงกันเรื่องไฟจะเป็นใหญ่ที่สุด
 35 พระองค์ก็นั่งลงฮ้องสาวกตั้งสิบสองคนเข้ามาแล้วฮู้ว่า
 “ถ้าไฟไค่เป็นคนตั้ง เก้า ก็หื้อเขาคนนั้นเป็นคนตั้ง
 ป้า ย แล้วฮับใจคนตั้งหลาย” 36 พระองค์เอาหละ
 อ่อนหน้อยคนหนึ่งมาฮ้อยอยู่ส่งหน้าหมู่เขา พระองค์ก็ฮุ่มหละ
 อ่อนคนนั้นมาเน้งตักไว้ แล้วฮู้กับหมู่เขาว่า 37 “ถ้าไฟจะต่อน
 ฮับหละ อ่อนหน้อยจา อี้ฮ้อยหันแก่เฮา คนนั้นก็ได้อ่อน
 ฮับเฮา บิใจต่อน ฮับกำ่าเฮาเต้า อัน แต่ยังต่อน
 ฮับผู้ตีใจเฮามาตวย”

คนตีบ่ตอด้านพระเยซูก็เป็นหมู่ของพระองค์

38 ยอหันฮู้กับพระเยซูว่า “อา จำ่า รัชครับ
 หมู่เฮาหันคนหนึ่งไล่ฝืออกในนามของพระองค์

มาระโก 9:39

37

มาระโก 9:49

หมูเขาก็ห้ามเขาซ่อนเขาบ้ใจหมูเขา” ³⁹ แต่พระเยซูบอกว่ “บ้ต้องห้ามเขาเนอ ย้อนว่บมีไฟสักคนตีเยียะก่านอัสจรรยในใจของเขา แล้วจะป้กมว่ว่ใสฮ้ายเขาเมื่อลุน ⁴⁰ ไฟบ้ต่อ ต่านเขาก็เป็นหมูของเขาแล้ว ⁴¹ เขาบอกความจริงแก่ต่านตั้ง หลยว่ว่ไฟก็ตีตีเอาน้ำหื้อหมูต่านกินสักจอกนึ่งย้อนว่หมูต่านเป็นคนฝ่ายพระคริสต คนนึ่งก็จะได้ฮ้บรางวัลเนนอ”

โด้ษของคนตีเยียะหื้อคนอื่นหลงผิด

⁴² “แต่ถ้าไฟคนใดเยียะหื้อคนตีเป็นเหมือนหละอ่นหน้อยตีเจือว้าง ใจในเขาหลงผิด ไปสักคนนึ่งก็หื้อเอาบ่า หินม่ก้อนใหญ่ๆ มัดติดคอกคนนึ่งแล้วอุมโง้งลงในทะเลหื้อต่ายเหีย ก็ยังตีเหลือ ⁴³ ถ้ามือของต่านเยียะหื้อต้วต่านเป็นบาปก็หื้ออกขว้างเหีย ย้อนว่ถ้ามีมือกุดแต่ยังมีจี้ วิตนิ รัน ดรียังตีเหลือมีมือตึงสองข้างตีครบหมด แต่ต้องตกหม้อหน้า ฮกตีมีไฟไหม้บ้ฮู้ จักดับ ⁴⁵ ถ้าตีนของต่านเยียะหื้อต้วต่านเป็นบาป ก็หื้ออกขว้างเหีย ย้อนว่ถ้ามีตีนปุดแต่ยังมีจี้ วิตนิ รัน ดรียังตีเหลือมีตีนตึงสองข้างตีครบหมด แต่ต้องตกหม้อ หน้า ฮก ⁴⁷ ถ้าแก่น ต่าของต่านเยียะหื้อต้วต่านเป็นบาป ก็หื้อควัดขว้างเหีย ย้อนว่ถ้ามีแก่น ต่าเฟิกเดียว แต่ยังได้เข้าในแผ่น ดินของพระเจ้า ยังตีเหลือมีต่าครบตึงสองแก่น แต่ต้องตกหม้อ หน้า ฮก ⁴⁸ เซิง ต่เห็นต้วหนอนตีกินคนบ้ฮู้ จักต่าย ไฟก็ไหม้อยุบฮู้จักดับ” ⁴⁹ พระเจ้าจะเกียมคนตังหลยหื้อหมดใสด้วยไฟ

๕ 9:43 9:43 สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 44 ต่มีข้อความเหมือนกับข้อ 48
 ๖ 9:45 9:45 สำเนาโบราณฉบับมีข้อ 46 ต่มีข้อความเหมือนกับข้อ 48 ๗ 9:48 9:48 อสย. 66:24

⁵⁰ “เกลือเป็นสิ่งดีมีประโยชน์ แต่ถ้าเกลือจางไปเหี่ยวจะเหี่ยว หือเกลือเหม็นตึงไปได้ ขอหือต่อต้านตั้ง หลายเป็นเหมือนเกลือ แล้วอยู่ด้วยกันอย่างสงบสุขกับสามัคคี”

10

พระเยซูสอนเรื่องกำนละฟัวละเมีย

¹ แล้วพระ เยชูออกจากเมืองคา เป อร นา อุมเข้าไปแคว้นยู เดียตั้งอยู่แหมเผิกนึ่ง ของแม่น้ำจอร์แดน มีคนปากันมาหาพระองค์ พระองค์ก็สั่งสอนหมู่เขาเหมือนอย่างตั้งเกยสอนมาก่อนนึ่ง

² มีหมู่ฟา ริ สีบางคนมาลองเจิงพระองค์ว่า “จะผิตบทบัญญัติก่อถ้าฟัวจะละเมียเหี่ยว”

³ พระองค์ย้อนถามเขาว่า “โมเสสได้สั่งเกี่ยวกับเรื่องนี่ว่าจาดิ”

⁴ หมู่เขาปากันตอบว่า “โมเสสยอมหือป้อ จายละเมียได้ มอกป้อ จายเขียนใบ หย่าหือเมียเหี่ยว แล้วก็ละนางไปได้เลย” ⁵ พระ เยชูตอบว่า

“โมเสสเขียนบทบัญญัติข้อนี้ก็ย้อนว่าหมู่ต้านหลีก

หลิง ⁶ แต่ตั้งแต่เก็ ำ หัวที่ตีพระเจ้าสร้างโลกนึ่ง ‘พระองค์ได้สร้างคนเป็นป้อ จายกับแม่ ญิง’ ⁷ ย้อนจา อันป้อ

จายจะแยกจากป้อแม่ของตัวไปอยู่ฮ่วมผูกพันกันกับเมีย

ตั้งสองคนจะกายเป็นคนๆ เดียวกัน ⁸ กับจะบ่เป็นสองคนแหมต่อไป

แต่เป็นคนๆ เดียวกัน ⁹ ย้อนจาอันสิ่งตีพระเจ้า ได้มัดได้ป็นเข้าตวยกันแล้ว

บ่ดีหือไผมาเตเขาตั้งสองออกจากกันนือ”

¹⁰ เมื่อพระ เยชูเข้าไปในบ้านกับหมู่สาวก หมู่สาวกก็ถามพระองค์เกี่ยวกับเรื่องกำนละฟัวละเมีย

¹¹ พระองค์ตอบว่า “ป้อจายคนใดละเมียเก่าแล้ว ไปมีเมียใหม่ คนนึ่งก็เหี่ยว ผิตเรื่องกำนลวงประเวณีต่อเมียเก่า ¹² ถ้าแม่

หญิงคนใดละผ้าเก่าแล้วไปเอาผ้าใหม่ คนนั้นก็เย็บ
 ะผิดเรื่องกำนลวงประเวณีต่อผ้าเก่าเหมือนกัน”

พระเยซูปั้นปอนหื้อหละอ่อนน้อยๆ

13 มีบางคนพาหละอ่อนน้อยๆ ของหมู่เขาเข้ามาหาพระ
 เยชู เปื่อหื้อพระองค์วางมือปั้นปอน แต่หมู่สาวกว่าหื้อ

14 เมื่อพระ เยชูเห็นหมู่สาวกเย็บ ะจา อัน
 ก็บปอ ใจ อู้กับหมู่เขาว่า “หื้อหมู่หละ
 อ่อนเข้ามาหาเฮาเตอะ บุติห้ามเขาไว้ ย้อนว่าแผ่นดิน
 ดินของพระเจ้าเป็นของคนดีเียบเหมือนหละ

อ่อนหมู่นี้ 15 เฮาบอกความจริงแก่ต้านตั้ง หลายว่า
 ถ้าไผคนใดบฮับเอาแผ่นดิน ดินของพระเจ้าเหมือนหละ
 อ่อนหมู่นี้ คนนั้นก็จะเข้าในแผ่นดิน ดินของพระเจ้าตั้งบได้”

16 แล้วพระองค์ก็กดหละ อ่อนหมู่นั้น เอามือวางหมู่เขา
 แล้วก็ปั้นปอนหื้อ

เศรฐฐีหม่ม

17 ในเวลาตีพระ เยชูกำ ลังเตียวไปตามหนตางนั้น มีป้อ
 ายคนนิ่งล่นเข้ามาคกเขาลงต่อหน้าพระองค์ถามว่า

“อา จำ รัชผู้ตีเลิศ ข้าพเจ้าจะต้องเย็บ ะความดีอะ
 หยังพองเถิงจะได้จิ วิตนิ รัน ดร” 18 พระ
 เยชูตอบเขาว่า “ต้านฮ้องเฮาว่าผู้ตีเลิศเย็บ

ะหยัง บมีไผตีเลิศนอจากพระเจ้าองศ์เตียวเต้า
 อัน 19 ต้านฮับทบัญญัติแล้ว ตูว่า ‘ห้ามฆ่าคน
 ห้ามเป็นจู้ฝัวเมียเป็น ห้ามลักของของเป็น
 ห้ามเป็นพยานต้อบแต่ ห้ามโกงของของคนอื่น

จงเศรพนับถือป้อแม่ของตัว” 20 ป้อ ายคนนั้นก็ฮู้ว่า
 “อา จำ รัช ข้อต่างๆ ในบทบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าได้ถือฮัก

ซา กู๋ ซ้อ บั่ ได้ ขาด ตั้ง แต่ เป็น หละ อ่อน มา แล้ว” ²¹ พระเยซู ปัก ต่า ผ่อ เขาก็ ซู้ สึก ฮัก เขาก็ จัง อู้ ว่า “แต่ ต้าน ยัง บั่ ได้ เยีย ะ แหม อย่าง หนึ่ง คือ หื้อ ไป ขาย ของ กู๋ อย่าง ดี ต้าน มี อยู่ แล้ว เอา สด าค ไป แจก คน ตัก คน จัน ต้าน จึง จะ มี สม บั ตี ใน สวรรค์ แล้ว ตวย เขา มา เป็น สวาก ของ เขา เตื่อ ะ” ²² เมื่อ เขา ได้ ยิน พระ เยชู อู้ จา อั้น หน้า ของ เขาก็ หมอง ซี้ ออก ดี ออก แล้ว เตียว ออก ไป ด้วย ใจ เป็น ตัก ย้อน ว่า เขา รวย นัก ขนาด

²³ พระ เยชู ผ่อ ไป ผ่อ มา จัน ไคว แล้ว อู้ กับ หมู สวาก ว่า “คน รวย จะ เข้า ใน แผ่น ดิน ของ พระ เจ้า ก็ ยาก นัก แก” ²⁴ หมู สวาก จิด ใน กำ อู้ ของ พระ เยชู แล้ว พระ องค์ อู้ กับ สวาก แหม ว่า “ลูก เหย คน จะ เข้า ใน แผ่น ดิน ของ พระ เจ้า ก็ ยาก นัก แก ๗ ²⁵ ตั่ว อู ลล อด เข้า ฮู เข็ม ยัง ง่าย เหลือ ดี คน รวย จะ เข้า ใน แผ่น ดิน ของ พระ เจ้า แหม ก่อน” ²⁶ หมู สวาก ฟัง แล้ว ซ้ำ จิด นัก เหลือ เก่า อู้ กั้น ว่า “ถ้า จา อั้น ไผ จะ รอด ปีน บา บ ได้ ไซ ได้” ²⁷ พระ เยชู ผ่อ หมู สวาก แล้ว อู้ ว่า “สำหรับ คน ก็ เป็น ไป บั ได้ อยู่ แล้ว แต่ สำหรับ พระ เจ้า กู๋ สิง กู๋ อย่าง เป็น ไป ได้ ดิง หมด”

²⁸ เป โตร อู้ กับ พระ องค์ ว่า “พ่อ ลอ หมู เขา ได้ ละ กู๋ สิง กู๋ อย่าง เบื่อ ติด ต่า มา จ่า รย์ มา” ²⁹ พระ เยชู ตอบ เขา ว่า “เขา บอ ก ความ จริ ง แก่ ต้าน ตั้ง หลาย ว่า ถ้า ไผ คน ไต ดี ละ บ้าน ละ ปี่ น่อง ละ ป้อ แม่ ละ ลูก ๆ กา ว่า ละ ไส่ นา ย้อน หั้น แก่ เขา ดิง ชาว ดี ของ เขา ³⁰ คน นั้น จะ ได้ ฮับ ผล ตอบ แตน ใน โลก นี้ เป็น ร้อย เต้า คือ บ้าน ปี่ น่อง ป้อ แม่ ลูก ๆ กา ว่า ไส่ นา รวม ดิง กำน โดน ค่า ตวย แต่ ใน โลก หน้า เขา จะ ได้ จู วิ ต นิ รัน ดร ³¹ แต่ มี หลาย คน ดี เป็น คน ตั้ง เก้า ใน ต่อน นี้

๗ 10:24

10:24

สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อความว่า คนดีไว้วางใจในเข้าของเงินค่าจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้านั้นยากขนาดเนอ

จะกลายเป็นคนตั้งป้าย
จะก้าวไปเป็นคนตั้งเก้าอี้”

กับคนตั้งป้ายตอนนี้

พระเยซูผู้ถึงความตายของพระองค์หมั้นเป็นเด็ถือสาม

32 เมื่อกำลังเที่ยวต่างไปกรุงเยรูซาเล็ม พระเยซูเที่ยวนำหน้าหมู่เขาไปก่อน หมู่สาวกพากันนั่งในใจ คนดีเที่ยวตวยหลังก็ก้าวขึ้นมา พระเยซูพาหมู่สาวกตั้งสิบสองคนนั้นออกจากหลายแหม แล้วผู้เรื่องเหตุการณ์ดีจะเกิดขึ้นกับพระองค์หือหมู่เขาฟัง

33 พระองค์บอกหมู่เขาว่า “พ่อเนอ หมู่เขา กำลังจะไปกรุงเยรูซาเล็ม แล้วบุตร มนุษย์จะถูกรัก หลังหืออยู่ในอำนาจหมู่หัวหน้าโรหิตกับหมู่ธรรมา จำ รย เขาหมู่นั้นจะตัดสินลง โต้ ษต้านเถิงตาย แล้วจะมอบต้านหือกับคนต่าง จำ ด 34 แล้วหมู่คนต่าง จำ ดนั้นก็จะเยาะ เย้ยถ่มน้ำลายใส่ต้าน เขียนดีต้าน แล้วในที่สุดก็จะปากันฆ่าต้านตาย แต่พระเจ้าจะเยียหือต้านเป็นขึ้นจากความตายในวันดีสาม”

กำขอของยากอบกับยอห์น

35 แล้วยากอบกับยอห์นลูกบ่าวของเศเบดีเข้ามาอยู่กับพระเยซูว่า “อา จำ รยครับ เหมมีเรื่องจะขอสักอย่างได้ก่อครับ”

36 พระเยซูถามว่า “มีเรื่องอะ หยังกา” 37 หมู่เขาตอบว่า “เมื่ออา จำ รยได้ฮับเกียรติเป็นกษัตริย์แล้ว ขอแต่งตั้งหือเฮานั่งเผิกขวาคนหนึ่ง เผิกซ้ายคนหนึ่ง” 38 พระเยซูตอบว่า “หมู่ต้านบ่ฮู้ว่ากำลังขออะ หยัง หมู่ต้านจะกินน้ำจากถ้วยแห่งความตุ๊กดีเฮาจะกินได้กา เหาจะฮับความตุ๊กดีนี้ขนาดไหน หมู่ต้านจะฮับได้ก่อ” 39 เขาตั้งสองตอบว่า “ได้กา” พระเยซูบอกเขาว่า

๘ 10:38 10:38 ถ้าแปลตรงกับภาษากรีกจะเป็น บัพติศมา

“หมุด้านจะได้กินจากถ้วยของเขาแน่นอน
ความตึกตื้นก็กล้าไปตีเขาจะยับนั้น หมุด้านจะได้ยับแน่ๆ
ก็แม่อยู่ ⁴⁰ แต่ตีจะหือไผ่หนึ่งเฟิกขวาเฟิกซ้ายของเฮานั้น
บู้ใจเฮาเป็นคนจัดหือหนึ่งเนอ แต่พระเจ้าของเฮาเต้า
อันดีเป็นผู้เลือกว่าจะหือไผ่หนึ่งตีไหน”

⁴¹ เมื่อหมุ่สาวกแหมสิบคนได้ยินจา อัน ก็ปากันโซดยาก
อบกับยอห์น ⁴² ย่อนจา อัน พระ เยชูก็ฮ้องหมุ่เขาตัง
หมดมาหา แล้วอู้ว่า “ตั้นตัง หลายฮู้แล้วว่า
ผู้ตีคนตัง หลายถือว่เป็นผู้ปกครองของคนต่าง
จ่า ตวางตัวเป็นนายเหนือเขาตัง หลาย
หมุ่ผู้นำก็ใจอำนาจเหนือเขาตัง หลายตวย
⁴³ แต่สำหรับหมุ่ตั้นนั้นบ่เป็นจา อันเนอ
ในหมุ่ตั้นถ้าไผ่คนใดไค่เป็นใหญ่ก็หือเขาเป็นผู้ฮู้บ
ใจหมุ่ตั้น ⁴⁴ ถ้าไผ่คนใดไค่เป็นใหญ่เหลือเป็น
ก็ต้อขอมสมครใจเป็นคนฮู้บ ใจของคนตัง หลาย
⁴⁵ ย่อนบุตร มนุษย์บ่ได้มาเปือหือคนอื่นฮู้บ ใจ แต่มาเปือฮู้บ
ใจคนอื่น แล้วก็สละจี วิตของตั้นเปือเป็นก้าไถ่คนจ่า
นวนนักหือรอดบั้นบาบได้ซ”

พระเยซูฮักษาคนต่าบอดจ้อบารทิเมอัส

⁴⁶ พระ เยชูตังหมุ่สาวกมาแผวเมืองเย ริ โค
ต่อนต้อออกจากเมือง มีคนจ่านวนนักตวยพระองค์กับหมุ่สาวกไป
มีคนต่าบอดคนหนึ่งจ้อบารทิ เม อัสลูกของทิ เม อัส
นั่งขอदानอยู่ฮิมหน ตาง ⁴⁷ เมื่อเขาได้ยินว่าพระ
เยชูจาวเมืองนา ซา เรือร่า ลังเตียวกายมา
เขาก็ฮ้องเอิ้นเสียงดังว่า “บุตรของกษัตริย์ดาวิด ขอไผ่อดิน
ดูข้าตวยเตอะ” ⁴⁸ มีหลายคนปากันด่าเขา บอกหือตักเหยีย

แต่เขาก็เฝ้าตั้งขึ้นตึกๆ ว่า “บุตรของกษัตริย์ดา วิดเหย ขอโผดอิน ดูข้าน้อยเตอะ” ⁴⁹ พระ เยชูก็เลยหยุดแล้วอุ้วว่า “ฮ้องเขามาเพ้” หมู่เขาก็ฮ้องคนตำ บอดนั้นบอกว่า “หื้อจั้นอกจั้นใจ้เตอะ ะ ใจ้ลุกขึ้นแหละ พระ เยชูฮ้องเจ้าแล้ว” ⁵⁰ คนตำ บอดคนนั้นก็กำผ้า ตัวบตีตุ้มอยู่ขวงไปเหยย แล้วลุกขึ้นมาหาพระ เยชู ⁵¹ พระองค์ถามเขาว่า “เจ้าต้อ งกำนหื้อเฮาเหยย ะอะ หยังหื้อกา” คนตำบอดตอบว่า “อา จำ รย ข้าพเจ้าไคผ้อหั้น” ⁵² พระ เยชูตอบเขาว่า “ไปเตอะเนอ ความเจือของเจ้าเหยย ะหื้อตำของเจ้าหายบอดแล้ว” แล้วเขาก็ผ้อหั้นบ่าเดียวั้นเลย แล้วเขาก็ตวยพระองค์ไป

11

กำนเข้ากรุงเยรูซาเล็ม

¹ เมื่อพระ เยชูกับหมู่สาวกเข้ามาไคจะแผนกรุงเยรูซาเล็ม ก็มาแผนหมู่บ้านเบธ ฟายีกับหมู่บ้านเบ ธานีตีบนดอยป่า กอก เทศ พระองค์ไ้สาวกสองคนเข้าไปก่อน ² สั่งว่า “หื้อเข้าไปในหมู่บ้านตืออยู่ต้งหน้าหั้นเนอ ตัน ที่ตีเข้าไปแล้ว จะปะลูกลาตัวนึ่งมัดอยู่ ลาตัวนึ่งยังมีไฟเกยชี้กำเตอ หื้อแก้เจ้ อกแล้วจุงมาตีนี้เตอะ” ³ ถ้ามีคนถามว่า ‘หมู่ตำนเหยย ะจา อี้เหยย ะหยัง’ หื้อตอบเขาว่า ‘องค์พระ ผู้ เป็ น เจ้าต้อ งกำนใจ้สั๊กกำ เดียว แล้วจะเอามาคินหื้อตีเกา’” ⁴ สาวกสองคนนั้นก็ไป แล้วปะลูกลาตัวนึ่งมัดอยู่นอกปะ ตูบ้านฮิมหน ตางหั้น หมู่เขาก็แก้เจ้ อกแล้วจุงมา ⁵ มีบางคนอยู่ตีหั้นถามว่า “แก้เจ้ อกลาเหยย ะหยัง” ⁶ สาวกตึงสองก็ตอบตามตีพระ เยชูบอγμα หมู่เขาก็ยอมหื้อเอาลูกลาไป

7 แล้วหมู่เขาก็จูงลูกกลามาหื้อพระ เยชู
เอาเสื้อผ้าของหมู่เขาปูบนหลังลา แล้วจ้วยตุ้มพระองค์ขึ้นขี่

8 คนตั้ง หลายปากันเอาเสื้อผ้าของหมู่เขามาปูลงบนหน
ตาง บางคนก็พินกิงไม่มีใบไม้กั้ก้างโต้งมาขยายตามหน
ตางตวย ⁹ คนดีเดียวนำหน้ากับคนเดียวตวยหลัง
ปากันให้ฮ้องเสียงตั้งว่า
“โฮซันนา^๙

ขอพระเจ้าป็นปอนผู้ดีมาในนามองค์พระผู้เป็นเจ้า

10 ขอพระเจ้าป็นปอนอาณาจักรของกษัตริย์ดา
วิดป้อฮ้อยแม่หมอนของเขาดีกำลังจะมาตั้งเตอะเนอ
โฮซันนาในดีสูงสุด”

11 เมื่อพระ เยชูเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็มแล้ว
ก็เข้าไปในบริเวณพระ วิหารเดียวฟ้อสิ่งตั้ง หลายตั้ง
มวลจันไคว้หมด แต่ต่อนั้นก็เกือบมิดนักแกแล้ว
จึงออก ไปหมู่บ้านเบธานีกับหมู่สาวกสิบสองคน

พระเยชูสาปแจ้งเก้าบาเตือ

12 แจ้งเจ้ามาแหมวันหนึ่ง ต่อนดีเดียวออกจากหมู่บ้านเบ
ธานี พระ เยชูอยากกินข้าว ¹³ เมื่อพระองค์หันใส่เก้าบา
เตือเก้านิ่งอยู่ไก่อตำมีใบเต้มเก้า พระองค์ก็เดียวเข้าไปฟ้อไก่อ
ว่ามีหนวยฟองก้อ เมื่อเดียวเข้าไปไก่อ
หันมีก้าใบเต้มเก้าไปหมด แต่บมีหนวยสั๊กแก่น
ย่อนยังบ่เถิงเวลาออกหนวยเตือ ¹⁴ พระ
เยชูก็บอกล่าว เตือเก้านิ่งว่า “ตั้งแต่นี้ต่อไป
จะบมีไฟได้กินหนวยของเจ้าแหม” หมู่สาวกก็ได้ยินคำอู้้นเหมือนกัน

^๙ 11:9 11:9 ก้านี้เป็นภาษาฮีบรูมีความหมายว่า “ขอโปรดจ้วยหื้อรอด”
จาวยิวใจเป็นคำสรรเสริญพระเจ้า ง 11:9 11:9 สดด. 118:26

พระเยซูในพระวิหาร

15 เมื่อมาแหวกกรุงเยรูซาเล็มแล้ว พระเยซูก็เข้าไปในบริเวณพระวิหาร แล้วไล่เห็บหมูตีกำลังซื้อขายของกันอยู่ดีหั้น ปัดโต๊ะของคนฮับแลกสต่างค์กับยู่ดีนั่งของหมู่คนขายนก กำ กำขว้างตวย

16 แล้วห้ามบ่หื้อคนขนของสิ่งใดๆ เดียวลัดบริเวณช่วงพระวิหาร

17 พระองค์สอนหมู่เขาว่า “มีถ้อยกำของพระเจ้าเขียนไว้ในพระคัมภีร์ไว้ใจกำ ว่า ‘พระวิหารของเฮาจะฮ้องว่าเป้นดีสำหรับอธิษฐานของคนกั้จาดกั้ภาษา แต่หมู่เจ้ามาเยียะหื้อกำยเป้นถ้ำของโจรเหีย’ ”

18 เมื่อหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับหมู่ธรรมาจารย์ รยฮู้หันจา อัน หมู่เขากั้กำพระองค์ก็เลยเป็กษาหาหรือกันเปื้อหาตางดีจะฆ่าพระองค์เหีย ย้อนว่าคนตั้ง หลายดีได้ฟังกำสอนของพระเยซูก็จึง

19 แต่เมื่อค่างแล้ว พระเยซูตั้งหมู่สาวกก็ปากันออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม

บทเขียนจากเก้าบาเดือ

20 แจ้งเจ้ามาแหมวันนึ่ง เมื่อพระเยซูตั้งหมู่สาวกเตียวกำยเก้าบาเดือเก้าตะวาแหม ก็หันเหียวแห่งไปหมตจันถึงฮาก

21 เปโตรก็คิดถึงกำดีพระเยซูบอกำบา เดือต้นนึ่งตะวาจึงฮู้ขึ้นว่า “อา จ่า รยครับ ฆ่อปา เดือเก้าดีพระองค์แจ้งตะวานี้ลอเหียวแห่งต่ายไปแต่เฮีย”

22 พระเยซูก็บอหมู่สาวกว่า “ขอหื้อเจือพระเจ้าเดืออะหนา

23 เฮาบอความจริงแก่ต่านตั้งหลายว่า ถ้าไผคนใดจะสั่งตอยม่อนนี้ว่า ‘จงย้อยลงไปในทะเลเหีย’ โดยบ่สงสัยเลย แต่เจือว่าจะเป้นตามดีสิ่งนั้น ก็จะเป็นไปจา อัน

24 ย้อนจา

อีซาเยอกล่าวถึงว่า หลายว่า ท่านจะอธิษฐานขอสิ่งใด ถ้าท่านเชื่อว่าจะได้ ฮับ ท่านก็จะได้ ฮับตามนั้นแต่ๆ²⁵ ตอนกำ ลังอธิษฐานอยู่ ถ้าก็คิดว่าท่านมีเรื่องผิด ออกผิด ใจใฝ่อยู่ ก็ยก โต้ ษหื้อคนนั้นเหยือก่อน แล้วพระ บิดาของท่านที่อยู่ในสวรรค์ก็จะไผดยก โต้ ษหื้อท่านเหมือนกัน²⁶ แต่ถ้าท่านตั้ง หลายบยอมยก โต้ ษหื้อใฝ่ พระบิดาของท่านที่อยู่ในสวรรค์ ก็จะบยอมไผดยก โต้ษหื้อท่านเหมือนกัน”๑

หมู่ผู้นำสงฆ์ในสิทธิอำนาจของพระเยซู

²⁷ พระ เยชูกับหมู่สาวกเข้ามากรุงเยรูซาเล็มแหม เมื่อพระ เยชูกำ ลังเดี่ยวอยู่ใต้บริเวณพระ วิหาร หมู่หัวหน้าปุโรหิตตั้งหมู่ธรรมา จำ รยกับหมู่คนเฒ่าคนแก่เข้ามาถามพระองค์ว่า

²⁸ “ท่านมีสิทธิอำนาจอะ หยั่งเยีย ะสิ่งหมุนี้ ไผ่หื้อสิทธิอำนาจท่านตั้งจะเยีย ะจา อี้”²⁹ พระ เยชูตอบหมู่เขาว่า “เขาจะถามหมู่ท่านสักข้อหนึ่งก่อน ถ้าหมู่ท่านตอบเขา เขาถึงจะบอกว่าเขาใจสิทธิอำนาจของใฝ่มาเยีย ะสิ่งหมุนี้”³⁰ ลองตอบเขามากาลว่าสิทธิอำนาจของยอห์นดีเขาหื้อบัพ

ติศ มานั้น มาจากพระเจ้ากา ว่ามาจากคน”

³¹ หมู่เขาก็เป็ึกษากันว่า “ถ้าเขาจะว่า ‘มาจากพระเจ้า’ ท่านก็จะย้อนถามหมู่เขาแหมว่า

‘แล้วเป็นจาใดบ่เจ็ยอห์น’³² แต่ถ้าหมู่เขาจะว่า

‘มาจากคน’” ก็กั้วคนตั้ง หลายจะโชด ย้อนว่าคนตั้ง หลายปากันเจ็ยอห์นเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าแต่ๆ

³³ หมู่เขาก็เลยตอบพระองค์ว่า “หมู่เขาบ่ฮู้เนอ”

๑ 11:26 11:26 สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 26

พระเยซูก็บอกหมู่เขาว่า “ถ้าจําอื่น
 เสาก็จะบ่บอกเหมือนกันว่าเสาใจ้สิทธิอำนาจของไฟเยีย
 ะสิ่งหมุนี้”

12

กำเพียบเรื่องสวนองุ่นกับคนเจ้า

1 พระเยซูอยู่กับหมู่เขาเป็นกำเพียบว่า “มีบ่
 ายคนเนึงเยีย ะสวนองุ่น เขาล้อมฮั้วแวดสวนไว้หมด
 ะห็นแย่งบ่กันน้ำ องุ่น กับแย่งบ่สำหรับเฝ้าสวนไว้
 แล้วหื้อคนมาเจ้า ส่วนเจ้าของก็เดียว
 ายไปอยู่ต่างประเทศ 2 เมื่อถึงหน้าเก็บหน่วยองุ่น
 เจ้าของสวนก็หื้อลูกจ้างไปหาหมู่คนเจ้า
 ะฮับสวนแย่งองุ่นดีเป็นส่วนแย่งของเขา
 3 แต่หมู่คนเจ้าก็ฮับลูกจ้างคนนั้นไว้ปากันบ่ดีแล้วไลบ่กโดยบ่ไดอะ
 ะยังติดมือไปสั๊กอย่าง 4 เจ้าของสวนก็ส่งลูกจ้างไปแหมคนเนึง
 กำนี้คนเจ้าปากันบ่หั่วเขากับเยีย ะหื้อเขาอาย
 5 ต่อมาเจ้าของสวนส่งลูกจ้างคนเนึงไปแหม
 หมู่เขาก็ฆ่าเหยีย แล้วเจ้าของก็ส่งคนฮับ ใจ้ไปแหมหลายคน
 หมู่คนเจ้าก็บ่ดีพองฆ่าพอง 6 เจ้าของสวนยังมีแหมคนเนึง
 เป็นลูก บ่าวดีเขาฮัก จึงส่งลูกไป ก็คิดว่า
 ‘คนเจ้าหมู่นั้นก็จะนับถือลูกบ่าวของเขาพอง’
 7 แต่หมู่คนเจ้าฮู้กันว่า ‘นี่ล่อ คนดีจะฮับมรดก
 หมุเฮาจ้วยกันฆ่ามันเหยียเตอะ แล้วมรดกนั้นจะตกเป็นของหมูเฮา’
 8 หมู่เขาก็ฮับลูก บ่าวเจ้าของสวนนั้นฆ่า
 แล้วเอาศพขว้างไว้ตั้งนอกสวน”

9 พระเยซูถามว่า “เจ้าของสวนจะเหยีย
จะจาได เขาก็จะมาฆ่าหมุ่คนเจ้าสวนหมุ่ นั้นเหยีย
แล้วเอาสวนองุ่นนั้นไปหื้อคนอื่นเจ้าต่อ 10 ต้านตั้ง
หลายบ่เกยอ่านพระคัมภีร์ข้อนี้กา ตี้ว่า
‘ศิลาดีสล่าแบ่งเฮือนเอาขว้างไปแล้วนั้น
ปากฎว่าเป็นศิลาหมุ่เมก

11 สิ่งนี้มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า
ตี้หมุ่เฮาเห็นกับตา กิจิดแต่ๆช ”

12 หมุ่ผู้นำจาวยิวฮู้ว่าพระองค์กำ ลังฮู้กำ เฝียบถึงหมุ่เฮา
หมุ่เฮาก็ปากันหาตางตี้จะยับพระองค์ แต่กี้ยักคนตั้ง
หลายตี้เห็น หมุ่เฮาเลยปากันปี้กไปเหยียก่อน

มีคนถามเกี่ยวกับกำนเสียภาชี

13 แล้วหมุ่เฮาส่งหมุ่ฟา ริ สีกับหมุ่ของเฮ ไรดไปหาพระ
เยซู เปื่อจะแนยับผิดในกำฮู้กำจ่าของพระองค์

14 เมื่อมาแพวแล้ว หมุ่เฮาก็ถามพระองค์ว่า “อา จ่า รัย
หมุ่เฮาฮู้ว่าอา จ่า รัยเป็นคนซื่อสัตย์ บ่ได้เอา ใจใฝ่ กับบ่หัน
แก้หน้าใฝ่เลย แต่สอนเรื่องตางของพระเจ้าตามความจริง
ขอบอกเฮว่าถูกกา ว่าบ่ถูกตี้จะเสียภาชีหื้อซี
ซาร์ เฮาควรจะเสียตีกา ว่าบ่ควรเสียดี”

15 แต่พระองค์ฮู้วอกหมุ่เฮาจึงตอบว่า
“ต้านจะมาจับผิดเฮาเหยีย ะหยัง เอาเหริยญเดน ำ ริ
อันมาหื้อเฮาพ่อสีกเหริยญล่อ” 16 หมุ่เฮาก็เอาเหริยญหนึ่งมาหื้อพระองค์
พระเยซูถามหมุ่เฮาว่า “ฮูปกับจื่อต้อยบนเหริยญนี้เป็นของใฝ่”
หมุ่เฮาตอบว่า “เป็นของซี ซาร์” 17 พระ
เยซูก็บอกหมุ่เฮาว่า “ของของซี ซาร์ก็เอาไปหื้อซี ซาร์
แต่ของของพระเจ้าก็หื้อพระเจ้า” หมุ่เฮาก็จิดพระองค์ขนาด

ช 12:11 12:11 สดต. 118:22-23

กานเป็นขึ้นจากความตาย

18 มีห่มุสะ ดู สิบางคนมาหาพระ เยชู
 คนห่มุนี้ถือว่าบมีกานเป็นขึ้นจากความตาย
 ห่มุเขาถามพระองค์ว่า 19 “อา จำ รัช
 บทบัญญัติของโมเสสเขียนไว้ว่า ถ้าบ้อ
 ภายคนใดตายละเมีย แต่ยังบตันมีลูกเตื่อ ก็หื้อน้อง
 บ่าวฮับบี่ ไปมาเป็นเมีย เปื่อหื้อมีลูกสืบเจ็ อสา
 ยของฮ้ายไว้ 20 สมมุติว่ามีบ้อ ภายต้เป็นบี่
 น้องกันเจ็ดคน ฮ้ายเก้ามี่เมีย แล้วตายไปยังบมีลูกเตื่อ
 21 น้อง บ่าวคนตี้สองก็ฮับเอาบี่ ไปมาเป็นเมีย
 แล้วก็ตายไปยังบมีลูกเตื่อ น้องคนตี้สามก็ฮับเอาบี่
 ไปมาเป็นเมียแหม แล้วเขาก็ตายไปยังบมีลูกเหมือนกัน
 22 บี่ น้องตึงเจ็ดคนนี้เอาแม่ ญิงคนนั้นมาเป็นเมีย
 แต่ก็ตายโดยบมีลูก แล้วสุดตายแม่ญิงคนนั้นก็ตายตวย 23 จา
 อันเมื่อถึงวันตี้คนจะเป็นขึ้นจากความตาย แล้วในวันนั้นแม่
 ญิงคนนี้จะเป้นเมียของไฟ ย้อนว่านางเกยเป้นเมียของบ้อ
 ภายตึงเจ็ดคนนั้นหมดแล้ว”

24 พระ เยชูบอกห่มุเขาว่า “ในข้อนี้ห่มุด้านเข้า
 ใจผิดแล้ว ย้อนว่าห่มุด้านบเข้า ใจพระ
 คัมภีร์กับบฮู้ จักฤทธิอำนาจของพระเจ้า

25 เมื่อถึงวันตี้กูกนเป็นขึ้นจากความตายนั้น
 จะบมีกานแต่งงานกัน กา ว่ายกหื้อเป้นฟัวเป้นเมียกันแหม
 แต่จะเป็นเหมือนทูตสวรรค์ 26 ส่วนเรื่องคนตายจะเป็นขึ้นจากความตายก่อ
 ห่มุด้านบเกยอ่านเรื่องคัมไม้ต้บใหม่ไฟในหนังสือตี้โมเสสเขียนกา
 พระเจ้าฮู้กับโมเสสว่า ‘เฮาเป้นพระเจ้าตี้ฮับ รา ฮัม อีส ฮัก
 กับยา โคบนับถือ’ซ 27 พระองค์บเป้นพระเจ้าของคนตาย

ซ 12:26 12:26 อพย. 3:6

แต่เป็นพระเจ้าของคนดีมีจิตใจผิมนักขนาด”

บทบัญญัติข้อสำคัญที่สุด

28 มีธรรมาจารย์คนหนึ่งเข้ามาได้ยินหมู่เขาเถียงพระเยซู ก็เห็นว่าพระองค์ตอบหมู่เขาได้ดีจึงถามพระองค์ว่า “ในบทบัญญัติทั้งหมดข้อใดสำคัญเหลือเป็น” 29 พระเยซูตอบว่า “บทบัญญัติทั้งหมดข้อที่สำคัญที่สุดคือข้อที่ว่า ‘จาวอิสราเอลตั้งหลายฟังไว้หือดีเนอ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาเป็นพระเจ้าองค์เดียว 30 จงฮักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านจนสุดจิตสุดใจ สุดพญาปัญญา กับสุดกำลังของเจ้า’ 31 ส่วนข้อที่สำคัญเป็นข้อสองนั้นคือ ‘จงฮักเพื่อนบ้านเหมือนฮักตัวเกา’ บทบัญญัติอื่นที่สำคัญเหลือสองข้อนี้ไม่มี

32 แล้วธรรมาจารย์คนนั้นฮักว่า “ดีแล้วอาจารย์ ท่านฮักทุกแต่ๆ ว่าพระเจ้ามีแต่องค์เดียว นอกจากพระองค์แล้วไม่มีพระเจ้าอื่นแหม

33 ท่านฮักพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจ สุดกำลัง สุดความเข้าใจ กับท่านฮักเพื่อนบ้านเหมือนฮักตัวเกา ก็สำคัญเหลือสัตว์ตีเฝ้าจากกับเครื่องบู้จาต่างๆ ทั้งหมด”

34 เมื่อพระเยซูเห็นว่าคนนั้นตอบอย่างมีพญาปัญญา จึงฮักกับเขาว่า “ท่านก็ไ้ดีจะเป็นคนของพระเจ้ามานักแกแล้ว” ตั้งแต่นั้นไปก็ไม่มีไฟกำถามพระองค์แหม

คำถามเกี่ยวกับเจือสายของดาวิด

35 ตอนตีพระเยซูสั่งสอนอยู่ในพระวิหาร พระองค์ถามคนตั้งหลายว่า “ตีหมู่ธรรมาจารย์ว่าพระคริสตเป็นเจือสายของกษัตริย์ดาวิดนั้น เป็นไปได้จาใด

มาระโก 12:36 51 มาระโก 12:44

³⁶ ย้อนว่าตัวกษัตริย์ดาวิดอยู่ถึงพระคริสต์โดยพระวิญญานบริสุทธิว่า

“พระเจ้าอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าว่า

“ห้องนั่งตั้งขวามือของเธอ

จนแต่ฮอดเฮาจะเยยะห้องศัตร์ของท่านอยู่ลุ่มป็นตีนของท่าน”ญ

³⁷ ตัวของกษัตริย์ดาวิดฮ้องพระองค์ว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า’ แล้วพระองค์จะเป็นเจือสายของกษัตริย์ดาวิดได้จาใด” คนตั้งหลายฟังจาอันก็ม่วนใจ

³⁸ ตอนตีพระเยซูสอนก็ฮู้ว่า “ห้องละวังหมู่ธรรมาจ่ารยไว้ห้องดี ๆ หมู่เขาชอบนุ่งเสื้อคุมยาวเตียวไปเตียวมาแล้วชอบห้องคนไหวก่างกาดก่างลี³⁹ กับชอบนั่งตืดดีสำคัญในธรรมศาลาของจาวยิว กับตีมี่เกียรติในงานเลี้ยง

⁴⁰ หมู่เขาฮึดเอาสมบัติของหมู่แม่หม้ายไปเป็นของตัวเก่าเหยียแล้วก็ชี้แต่องอิษฐานยาว ๆ คนหมื่นนี้จะต้องฮับไต่ไซ่ใหญ่หลวง”

เงินถวายเป็นของแม่หม้าย

⁴¹ เมื่อพระเยซูนั่งอยู่หน้าตู้เก็บสตางค์ถวายเป็นพระวิหารก็พอคนตั้งหลายเอาสตางค์มาจ่อมลงในตู้เก็บสตางค์นั้น คนร่ำรวยหลายคนเอาสตางค์จ่า นวนนักมาจ่อม

⁴² แต่มีแม่หม้ายตักคนหนึ่งเอาเหรียญตองแดงหน้อย ๆ

สองอันมาจ่อมตายเป็น มีก้ามอกสักขวานห้าสตางค์

⁴³ พระเยซูฮ้องหมู่สาวกเข้ามาบอกว่

“เฮาบอกความจริงแก่ท่านตั้งหลายว่า แม่หม้ายตักคนนี้จ่อมสตางค์นี้ก็เหลือคนตั้งหลายหมื่นนั้นก่อน ⁴⁴ ย้อนว่าคนตั้งหลายได้เอาสตางค์ดีเหลือใจมาจ่อม แต่แม่หม้ายคนนี้ตัก

ยาก ยังได้เอาสตาบาคีมีอยู่สำหรับเลี้ยงจิ
วิตของตัวมาจ่อมจนเสียงหมด”

13

พระเยซูตักถักถึงกานทำลายพระวิหาร

1 ต่อนตีพระ เยชูกำ ลังเตียวออกจากบริเวณพระ
วิหาร สวากของพระองค์คนหนึ่งอูว่า “อา จำ รย
ติกหมุ่นี่ใหญ่โตงามขนาด บ่า หินตีไ้แจ่งก็ก้อนใหญ่แต่ๆ”

2 พระองค์ตอบคนนั้นว่า “ด้านหันติกใหญ่ๆ หมุ่นี่ก่อ บ่า
หินตีซ้อนกันหมุ่นี่จะถูกเตชว่างจันบ่หันวางซ้อนกันเลยสักก้อน”

3 ต่อนตีพระ เยชูกำ ลังนั่งอยู่บนดอยบ่า กอก
เทศที่อยู่แหมเผิกชื่อพระ วิหาร เป โตร ยาก อบ
ยอหัน กับอัน ดรูว์มาถามพระองค์เป็นกานส่วนตัวว่า

4 “ขอบอกหมูเฮากำเตอะว่า สิ่งหมุ่นี่จะเกิดขึ้นเมื่อใด
มีอะ หยังเป็นหมาย สำคัญหือหันว่าสิ่งหมุ่นี่จะเกิดขึ้นแล้ว”

5 พระองค์ตอบว่า “หละ วังหือดี ห้ามหือไผจุ ล่า
ยต้านเนอ 6 ย่อนว่าจะมีหลายคนมาอ้างจื่อของเฮาว่า

‘เฮาเป็นพระ คริสต์’ แล้วจุ ล่า ยหือหลายคนหลงเจือ
7 เมื่อต้านได้ยินเรื่องสงคราม กับได้ข่าวลือว่าเกิดสงครามตึงไ้ตึงไ้

กับถ้ำตอกตักใจ ย่อนเรื่องจา อี้จะต้องเกิดขึ้นก่อน
แต่ยังบ่ถึงวันเสี ยงสุดของโลกเตือ 8 ประเทศนึ่งจะสู

ฮบกับแหมประเทศนึ่ง อาณาจักรนึ่งก็จะสู
ฮบกับแหมอาณาจักรนึ่ง จะเกิดกานกันข้าวอยากน้ำ

กับแผ่นดินจะไหวหลายตี เหตุการณ์หมุ่นี่ก็เฟียบเหมือนกานตั้ง
เก็ ำเจ็บต้อก่อนเกิดลูก 9 แต่จงหละ
วังตัวไว้หือดี ย่อนว่าหมูต้านจะถูกขับปาไปขึ้นศาล

จะถูกเขียนถูกตีในธรรม ศาลาของจาวยิว
กับจะต้องไปยืนต่อหน้าเจ้าเมือง ต่อหน้ากษัตริย์ยอห์นว่าหมู่ต้านติด
ตามเฮา เพื่อจะเป็นพยานเรื่องเฮาต่อหน้าหมู่เฮา

10 แต่ก่อนถึงวันเสี่ ยงสุดของโลก คนตั้ง

หลายจะต้องบอกข่าวดีหื้อกั้วจ้ดกั้วเฝ้าเหี้ยก่อน

11 เมื่อหมู่ต้านโดนขับไปขึ้นศาลนั้น ห้ามฟังฮ้อ
นอกตก ใจเตื่อว่าจะฮู้ตออบจาใดดี แต่ในเวลานั้น

หื้อฮู้ไปตามตีพระเจ้าโผดหื้อต้านฮู้ ยอห์นว่าผู้ตีฮู้นั้นบใจตัวต้านตีฮู้
แต่เป็นพระวิญญานบริสุทธิฮู้ผ่านตัวต้าน

12 “ปี่ น่องจะหัก หลังกันจันถูกฆ่าต่าย ปื่อแม่จะหัก
หลังลูกจันถูกฆ่าต่าย หมู่ลูกๆ ก็จะทำต่อ ต้านปื่อแม่แล้วเหี้ย
ะหื้อถูกฆ่าต่ายเหมือนกัน 13 คนตั้ง หลายจะจ้งหมู่ต้าน
ยอห์นว่าต้านได้ติดตามเฮา แต่ถ้าไฟตีทนได้จันถึงตีสุด จะได้
ฮับความรอดปั่นบาปได้ฮ

สิ่งน่าสยดสยอง

14 “แต่เมื่อหมู่ต้านเห็น ‘สิ่งตีมาอย่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ตีเหี้ย
ะหื้อเกิดความฉิบหาย’ มาตั้งไว้ในสถานตีบ่ควรตีตั้ง๒
(หื้อคนตีอ่านกานี้เข้า ใจความ หมายถึงดี)

ก็หื้อคนตีอยู่ในแคว้นยู เดียชะ ใจหนีไปอยู่บนดอยเวะๆ

15 คนตีอยู่บนดาดฟ้าหลังคาบ้าน ห้ามลงมากา

ว่าปิ๊กเข้าไปเก็บควในบ้าน 16 คนตีอยู่ตามโด้งตามนา

ห้ามปิ๊กไปเอาเสื่อคุมตีบ้าน หื้อลวดหนีไปเลย

17 ในหว่างนั้นความฉิบหายก็จะเกิดกับหมู่แม่

มานกับแม่ลูกหน้อยตีลูกยังกินนมอยู่ 18 หื้อฮ้อนวนอนขอพระเจ้าตีจะบ่เกิดขึ้น

๒ 13:14 13:14 อ้างถึงพระวิหาร

19 ย้อนว่ายามนั้นจะเกิดความตึกยากลำบากขนาดอย่างตีบเกยเกิดขึ้นมาก
 นับตั้งแต่พระเจ้าสร้างโลกมาจนถึงบัดนี้ เดียวนี้
 กับจะบ่มีจา อีเกิดขึ้นแหมเลย 20 ถ้าองค์พระ ผู้ เป็น
 เจ้าบ่ห้อยวันเวลาหมุ่ นั้นหื้อสั้นลง ก็จะมีไฟรอดจี้ วิตเลย
 แต่ย่อนว่าพระองค์เห็นแก่คนตีพระองค์ได้เลือกไว้เป็นของพระองค์แล้ว
 ก็หื้อเวลานั้นสั้นลง 21 ในเวลานั้นถ้ามีคนใดมาบอกว่า
 ‘พ่อลอประ คริสต์อยู่หั้น’ กา ว่า ‘พระ
 คริสต์อยู่หั้น’ ห้ามจื่อเขาเนอ 22 ย่อนว่าจะมีพระ
 คริสต์ตีว้อมกับผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าตีว้อมเกิดขึ้น
 แล้วหมุ่เขาก็จะเยีย ะกานอัสจรรยกับหมาย สำคัญต่างๆ
 เบื่อจ ล่า ยคนตีพระเจ้าได้เลือกไว้แล้ว ถ้าเป็นไปได้
 23 ต้านตั้ง หลายจงเผ้าหละ ริงตัวไว้หื้อดีเนอ
 เฮาได้เตือนหมุ่ต้านไว้ก่อนแล้ว

บุตรมนุษย์จะมา

24 “หลังจากเวลาตึกยากลำบากนั้นผ่านป็นไปแล้ว
 ‘ตะวันจะมีดตี๊ก เดือนจะบ่ส่องแสง
 25 ดาวจะหยวะตกจากท้องฟ้าฉ
 หมุ่ผู้มีอำนาจดั่งหลายในท้องฟ้าก็จะสั้น ไหวเพื่อนคลอน’ฉ
 26 “แล้วคนดั่งหลายจะหันบุตรมนุษย์ลงมาบนเมฆด้วยฤทธิ์อำนาจอันยิ่ง
 ใหญ่กับรัศมี 27 เวลานั้นพระองค์จะส่งหมุ่ทูต
 สุวรรคมารวบรวมคนตีพระองค์เลือกไว้แล้วจากตึงสี่ทิศ
 ตั้งแต่สุดปายแผ่นดินโลกจนถึงสุดขอบฟ้า

บทเขียนจากเก้าบาเดื่อ

28 “หื้อเฮีย นฮู้จากเรื่องเก้าบา เดื่อ คือเมื่อเก้าบา
 เดื่อโป่งใบใหม่ ต้านก็ฮู้ว่าไ้จะถึงหน้าฮ้อนแล้ว

29 ก็เหมือนเดียวกัน เมื่อหมู่ด่านหันเหตุ กำ
 ธรณ์ตีเฮาบอกแล้วนั้นเกิดขึ้น ก็หือฮู้ว่าไ้ถึงเวลาตีพระองค์จะปี้กมา
 ไ้จะถึงเวลาแต่ๆ แล้วเนอ 30 เฮาบอกความจริงแก่หมู่ด่านว่า
 คนในยุคนี้จะยังบ่ต่ายก่อนเหตุ กำ ธรณ์ตีว่าหมู่นี้จะเกิดขึ้น
 31 ตี อง ฟำกับโลกจะยุบหายไป แต่ถ้อย
 กำของเฮาจะบ่สูญหายไปเลย

บ่มีไผฮู้วันเวลา

32 “แต่ว่าวันนั้นเวลานั้นตีสิ่งหมู่นี้จะเกิดขึ้น
 บ่มีไผฮู้สักคน หมู่ทูต สวรรค์ก็บ่ฮู้ บุตรของพระเจ้าก็บ่ฮู้
 มีกำพระ บิดาองค์เดียวเต้า อันตีฮู้ 33 จงเฝ้าหละ
 วังตื่นตัวไว้หือดี ย้อนด่านบ่ฮู้ว่าวันเวลานั้นจะมาแพวเมื่อ
 ไใด 34 ก็เฝียบเหมือนเจ้าของบ้านคนหนึ่งตีกำ
 ลังจะออกเที่ยวตางไปเมืองไ้ เขามอบอำนาจหือหมู่คนฮับ
 ใ้ฮับ ผิด ขอบบ้านตำมหน้า ตีกำงานของไผของมัน
 กับบอกคนยามหือเฝ้าปะ ตูบ้านไว้หือดีๆ
 35 ย้อนจา อันหมู่ด่านจงหละ วังตัวหือดี
 ย้อนด่านบ่ฮู้ว่าเจ้าของบ้านจะปี้กมาเวลาใด จะมาเมื่อ ค่ำกา
 จะมาตี กดิน เก็ง คินกา จะมายามไ้ขึ้นกา กาว่าจะมาเมื่อ
 เจ้า 36 จงเฝ้าหละ วังหือดี กั้วว่าเป็นอาจุจะสะ หลด สะ
 หลั่นมาปะใส่ตำนานนอนหลับอยู่ 37 สิ่งตีเฮาฮู้กับหมู่ด่าน
 เฮาก็ฮู้กับคนตั้งหลายเหมือนกันว่า จงเฝ้าหละวังหือดี”

14

กำนปองฮ้ายพระเยซู

1 แหมสองวันจะถึงงานปี้ส กา ตึงงานกินเข้า
 หนม ปังบ่ใส่เจือ หมู่หัวหน้าบุโรหิตตึงหมู่ธรรมา จ่า

รยวางแผนดีจะลักจับพระ เยชูไปฆ่าเหี้ย 2 หมูเขาอุ้กันว่า “ในหละหว่างงานนี้ บ่ดีฟังเหี้ย ะอะ หยั่งเตื่อ กั้วว่าคนตั้งหลายจะร่นวายแตกตื่นกัน”

มารีย์เอาน้ำมันหอมชโลมพระเยชู

3 ต่อนั้นพระ เยชูอยู่ดีหมูบ้านเบ ธานีในบ้านของซีโมนคนดีเกยเป็นซี ตู ด ต่อนดีพระองค์กำ ลังกินข้าวมีแม่ ญิงคนหนึ่งเข้ามาหา นางกำขวดใส่น้ำมันหอม นารดาบรสิทธีราคาแพงขนาด นางตืบปากขวดออกน้ำมันหอม นั้นลงบนหัวของ

4 บางคนดีหันบ่พอ ใจอุ้กันว่า “เป็นจาใดเหี้ย ะหื้อน้ำมันหอมเสียไปเหี้ยบ่ตาย 5 ถ้าเอาน้ำมันหอมนี้ไปขาย ก็จะได้สตางค์ถึงสามร้อยปาย^๔ จะเอาสตางค์นั้น ไปปันหื้อคนตักคนจันก็ได้ หมูเขาปากันหล่มว่าหื้อแม่ ญิงคนนั้น 6 แต่พระเยชูก็อุ้กับหมูเขาว่า “ห้ามว่าหื้อนาง ไปยุ่งกับนางเหี้ย ะหยั่ง นางได้เหี้ย ะสั่งดีตั้งามหื้อกับเฮา 7 คนตักคนจันจะยังอยู่ตวยหมูต่านไปตลอด แต่เฮาจะบ่อยู่ตวยหมูต่านไปตลอด 8 แม่ ญิงคนนี้เหี้ย ะเต้าดีเหี้ย ะได้ เขาออกน้ำมันหอมบนตัวเฮา เปื่อจะเกี้ย มก้านฝิ่งศพของเฮาล่วงหน้า 9 เฮาบอกความจริงแก่หมูต่านว่า บ่ว่าคนจะบอกข่าวดีไปดี ไหนก็ตามในโลก เขาก็จะเล่าเรื่องดีนางเหี้ยะนี้เป็นกานระลึกถึงนางตวย”

ยูดาสดกลงจ้วยศัตรูยับพระเยชู

10 แล้วยูดาสอิสคาริโอทดีเป็นสาวกคนหนึ่งในสิบสองคนของพระเยชู ไปหาหมูหัวหน้าปุโรหิตเปื่อจะหัก

๓ 14:3 14:3 นางเหี้ยจะจอันเปื่อถายเกียรดีตั้งแสดงความจงชักกดีต่อพระองค์

๔ 14:5 14:5 ึงเหี้ยมีกำเต้ากับกำจางคนงานหนึ่งวัน

หลังพระองค์หื้อหมู่เขาจับ ¹¹ เมื่อได้ยินยูดาสะอุจา อัน ก็ดี ออกดีใจ แล้วสัญญาว่าจะหื้อสตาจเป็นก้าตออบแดน แล้วยูดาสะก็แนหาโอกาสดีจะหักหลังพระเยซู

มือสุดท้ายของพระเยซูฮ่วมกับหมู่สาวก

¹² ในวันตี้งของงานกินเข้า หมม ปังบใส่เลื้อ เป็นวันตี้งจาวยิวฆ่าลูกแกะสำหรับงานปีส กาก หมู่สาวกปากันถามพระ เยชูว่า “จะหื้อหมู่เขาไปเกีย มมือปีส กากหื้อพระองค์กินตี๋ไหนดี” ¹³ พระ เยชูก็ไล่สาวกสองคนไปกรุงเยรูซาเล็ม บอกเขาว่า “หื้อเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็ม แล้วจะมีป้อ จายคนตี้งแบกน้ำ หม้อมาหาหมู่ต๋าน หื้อตวยคนตี้งไป

¹⁴ เขาเข้าเฮือนหลังใดก็หื้อบอกเจ้าของเฮือนตี้งว่า ‘อา จ้า รยหื้อหมู่เขามาถามว่า ห้องตี้งเป็นจะกินมือปีส กากกับหมู่สาวกตี้งอยู่ตี้งใด’ ¹⁵ เจ้าของเฮือนจะปาหมู่ต๋านขึ้นไปห้องใหญ่ตี้ง

ก็หื้อจัดเกีย มมือปีส กากไว้ตี้งห้องตี้งตี้ง” ¹⁶ แล้วสาวกสองคนตี้งก็ออกไป เข้าไปในเมือง แล้วก็ปะก้ออย่างตี้งพระเยชูบอกไว้ตี้งหมด หมู่เขาก็ได้จัดเกีย มมือปีสกากไว้

¹⁷ ถึงต่อนเมื่อคำ พระเยชูกับหมู่สาวกสิบสองคนตี้งก็มาแผลเฮือนหลังตี้ง

¹⁸ ต่อนตี้งก้า ลังกินอยู่ตี้ง พระ เยชูฮื้อว่า “เฮาบอกความจริงแก่หมู่ต๋านว่า คนตี้งในหมู่ต๋านจะหัก หลังเฮา คนตี้งตี้งกินเข้าตวยหมู่เขาตี้งตี้ง” ¹⁹ หมู่สาวกก็ตี้งใจ กู้คนเปี้ยนกันถามพระองค์ก้าคนว่า “เป็นเฮากา” ²⁰ พระ เยชูก็ตออบหมู่เขาว่า “เป็นคนตี้งในหมู่ต๋านสิบสองคนตี้งตี้ง คือคนตี้งจุ่มลงในถ้วยตี้งกับเขา” ²¹ บุตร มนุษย์จะต้อจจากไปตี้งตามตี้งมีเขียนไว้ในพระ คัมภีร์ตี้ง

กับพระองค์ แต่ความฉิบหายก็จะเกิดกับคนดีหัก หลังบุตรมนุษย์ ถ้าคนนั้นบ่ได้เกิดมาก็ยังดีเหลือ”

กำหนดพิธีหักเข้านมปัง

22 ตอนตีห้า ลังกินข้าวตวยกันอยู่นั้น พระเยซูหยิบเข้านมปัง ขึ้นมาขอบพระคุณพระเจ้า แล้วบิยื่นหื้อหมู่สาวกอู้ว่า “นี่คือกายของเฮา หื้อฮับเอาไปกินแต่อะ”

23 พระองค์ก็กำถ้วยเหล้าองุ่นขึ้นมาขอบพระคุณพระเจ้า แล้วส่งหื้อหมู่สาวกทุกคนกิน 24 พระองค์อู้ว่า “สิ่งดีอยู่ในถ้วยนี้คือเลือดของเฮาดีจะไหลออกมา

เมื่อรับรองพันธสัญญาหละหว่างพระเจ้ำกับคนตั้งหลาย 25 เฮาบอกความจริงแก่หมู่ต๋านว่า เฮาจะบ่กินเหล้าองุ่นแหมต่อไป จันกว่าจะถึงวันนั้นดีเฮาจะกินตวยกันในแต่ละดินของพระเจ้ำ แต่จะกินในความหมายแบบใหม่”

26 เมื่อหมู่เขาฮ้องเพลงสรรเสริญพระเจ้ำแล้ว ก็ปากันออกไปดีดอยปากอกเทศ

พระเยซูตวยตักว่าเปโตรจะละพระองค์

27 พระเยซูอู้กับหมู่สาวกว่า “หมู่ต๋านจะหนีละเฮาไปเหยียดมด ย้อนมีกำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า

‘พระเจ้ำจะฆ่าคนเลี้ยงแกะ

แล้วแกะหมุ่นั้นจะแตกขะแลชะแจหนีไปหมด’ฉ

28 แต่เมื่อพระเจ้ำเยียะหื้อเฮาเป็นขึ้นจากความต่ายเฮาจะไปแคว้นกา ลี ลีก่อนหมู่ต๋าน แล้วปะกันดีหั้นเอ”

29 แต่เปโตรบอกพระองค์ว่า “ถึงคนอื่น ๆ

จะละพระองค์ไปหมด แต่ข้าพเจ้ำจะมีวันเยียะจา อัน”

30 พระเยซูอู้กับเขาว่า “เฮาบอกความจริงแก่ต๋านว่า

คืนนี้ก่อนตีไถ่จะขันสองเตี๋ย ด้านจะบอกรับอยู่
 จักเหาเถิงสามเตี๋ย”³¹ แต่เป โตร ยืนยันเสียงแข็งว่า
 “แม้ว่าข้าพเจ้าจะต้องตายถวายพระองค์
 ข้าพเจ้าตั้งปมวันปฏิเสธรพระองค์เลย” หมูสาวกคนอื่นๆ ตั้ง
 หมด ก็อุจ่าอันเหมือนกัน

พระเยซูอธิษฐานอยู่คนเดียว

³² พระ เยชูกับหมูสาวกพากันไปตั้งนั่งจื่อว่า เก ท
 เส มนี้ พระองค์บอกหมูสาวกว่า “นั่งถ้ำอยู่ตั้งนี้เนอ
 เหาจะไปอธิษฐาน”³³ แล้วก็ปาเป โตร ยอห์นกับยาก
 อบไปตวย เวลานั้นพระองค์เป็นตุ๊กหนัก ใจขนาด
³⁴ บอกหมูเขาว่า “ใจเหาเป็นตุ๊กพอจะต่ายอยู่แล้ว
 ฝ้าอยู่ตั้งนี้กันเนอ”³⁵ แล้วพระองค์เตียวห่างออกไปหน้อย
 ก็คุกเขาลงป็นดิน แล้วอธิษฐานขอหื้อเวลาแห่งความตุ๊ก
 ยากนี้ ป็นไปจากพระองค์เหยียถ้ำเป็นไปได๋
³⁶ พระองค์อ้อนวอนว่า “อับ บา^๕ พระ บิดาเจ้าข้า
 พระองค์สามารถเหยียะสิ่งตั้งมวไลได้ ขอหื้อถ้ำแห่งความตุ๊ก
 ยากนี้เป็นไปจากข้าพระองค์เหยียเตื่อะ แต่ขอหื้อเป็นไปตามความต้อ
 งก้านของพระองค์ บใจของข้าพระองค์”
³⁷ แล้วพระองค์เตียวปึกมาหาสาวกสามคนนั้นตั้งนั่งถ้ำอยู่หัน
 ก็หันหมูเขาก่า ลังนอนหลับอยู่ ก็ถามเป โตรว่า
 “ซี โมน ต้านนอนหลับเหยียกา จะฝ้าเหาสักจัว
 โมงบได้กา”³⁸ หื้อฝ้าหละ วังกับอธิษฐานตวย
 เปื่อว่าด้านจะบตอกอยู่ในอำนาจของก้านลอง
 ใจ เถิงว่าจิต ใจฝายวิญญูญาณไคยอมเหยีย ะ
 แต่ตัวของคนเฮายังอ่อนแออยู่”³⁹ แล้วพระองค์ปึกไปอธิษฐานเหมือนเก่า

40

แล้วเตียวปึกมาหาสาวกสามคนนั้นแฮม

^๕ 14:36 14:36 เป็นภาษาอาราเมคแปลว่า “พ่อ”

ก็หันหมู่เขายังหลับอยู่ ย้อนว่าหมู่เขามีนตาบ่ขึ้น
หมู่สาวกก็บ่ฮู้จะฮู้อะ หยั่งกับพระองค์ดี

41 พระองค์ก็เตียวปีก ไปอิริฐานแหมเดื่อหนึ่ง
เมื่อปีกมาหาหมู่เขาเป็นเดื่อดีสาม จึงฮู้กับหมู่เขาว่า
“ยังหลับหือหายฮิดอยู่แหมกา ปอแล้ว เถึงเวลาตีบุตร
มนุษย์จะถูทัก หลังยกหือหมู่คนบาปแล้ว

42 ลุกขึ้นไปกันเดื่ออะ คนดีทักหลังเฮามาแผแล้ว”

พระเยซูถูกยับ

43 ปา กองพระ เยชูฮู้ลันยังบ่ตันเข้าปากเดื่อ
ยู ดาสดีเป็นสาวกคนหนึ่งในสิบสองคนนั้น
ก็เตียวมาเถึงตวยกันกับหมู่คนหลายดีก่าดาบกำค้อนมาตวย
หมู่เขาเป็นคนดีหัวหน้าปโรหิต ธร รมา
จำ รย กับหมู่คนเดมาคนแก่งมา 44 ยู
ดาสได้ตกลงกับคนหมู่นั้นไว้ก่อนแล้วว่า
“เฮาจูบคนใดก็แมนคนนั้นเนอ หือยับแล้วกุมตัวเขาไป”

45 ยู ดาสเตียวชื้อๆ เข้ามาหาพระ เยชู
แล้วฮู้กับพระองค์ว่า “อา จำ รยครับ”
แล้วก็จูบพระองค์ 46 คนหมู่นั้นก็ยับพระองค์กุมตัวไว้
47 แต่มีคนหนึ่งตียันไก่อันหัน จักดาบออกมาฟันถูกหูคนฮับ
ไว้คนหนึ่งของมหาปโรหิตปุด 48 พระ เยชูฮู้กับคนหมู่นั้นว่า
“หมู่เจ้าหันเฮาเป็นโจรกา เถึงได้กำดาบกำค้อนมายับเฮา

49 เหาอยู่ตวยกับสั่งสอนหมู่ต่านกัวันในพระ
วิหาร ต่านตั้ง หลายก็บ่มายับเฮา แต่ดีเกิดขึ้นตึง
หมदनก็เปื่อหือเป็นไปตามดีเขียนไว้ในพระคัมภีร์”

50 แล้วหมู่สาวกตึงหมดก็ละขว่างพระองค์แล้วปากันหนีไป

51 มีป้อ จายหมู่คนหนึ่งตุ้มกำผ้าลินินผืนเตียวเต้า

มาระโก 14:52

61

มาระโก 14:62

อันเดียวถ่อมตวยพระองค์ไป คนหมู่นั้นก็ปากันยับป้อ
จายหนุมคนนั้น ⁵² แต่เขาสะวิตผ้าตุ้มขว้างเหียบ้วยตัวโจะ
โละล่นหนีไป

พระเยซูอยู่ต่อหน้าสภาแซนเฮดริน

⁵³ หมูเขาปาพระ เยชูไปหามหาปุโรหิต
ตีหันมีหมูหัวหน้าปุโรหิต หมูรร รม่า จำ
รย์ กับหมูคนเด่าคนแก่มาก มนุ มกัันอยู่
⁵⁴ ส่วนเป โตรเดียวถ่อมตวยพระ เยชูไปห่างๆ
จันเข้าไปแผนก่างขวงบ้านของมหาปุโรหิต

ไปนั่งหิงไฟตวยหมูยาม ⁵⁵ หมูหัวหน้าปุโรหิตกับหมูสมาชิกสภาจาวยิวปากัน
ฮ้า ยพระ เยชู เป็้อจะฆ่าพระองค์เหียบ แต่บปะ
⁵⁶ เถิงแม้ว่าจะมีหลายคนเป็นพยานเท็จ
แต่กำหือก่านของหมูเขาบ่เหมือนกัน ⁵⁷ แล้วก็มีบางคนลุกยืนขึ้นเล่าแต่เป็นพ

⁵⁸ “หมูเฮาได้ยินคนนีฮู้ว่า ‘เฮาจะดับพระ
วิหารนี้ตีมนุษย์เป้งขึ้นมาขว้างเหียบ แล้วสามวันหลัง จากนั้น
เฮาจะเป้งพระวิหารขึ้นมาใหม่แหมหลังนี้ตั้งตีมนุษย์บ่ได้เป้ง’”
⁵⁹ แต่กำพยานของหมูเขาขัดกันเยยะหือฟิงบั้งขึ้น

⁶⁰ มหาปุโรหิตจึงลุกยืนขึ้นก่างหมูคนตีจู้ มนุ
มกัันนั้น ถามพระ เยชูว่า “ต่านจะบ่แก้ตัวในกำกล่าว
หาตีหมูเขาว่ามานี้พองกา” ⁶¹ แต่พระ เยชูตั้งอยู่
บ่ได้ตอบอะหยังสักอย่าง มหาปุโรหิตก็ถามพระองค์แหมว่า
“ต่านเป็นพระ คริสต์พระ บุตรของพระเจ้า ผู้ตีสมควรรได้
ฮับก่านสรรเสริญจา อังกา” ⁶² พระ เยชูก็ตอบว่า
“แม่นแล้ว เฮาเป็น แล้วต่านตั้ง หลายจะได้หันบุตร
มนุษย์นี้ตั้งเผิกขวาของพระเจ้าผู้มีฤทธิ์อานาจ
กับจะลงมานบนเมฆในฟ้าสวรรค์”

⁶³ มหาปุโรหิตก็ฉีกเสื้อผ้าของตัวเก่าว่า
 “เฮาต้องมีพยานอะ หยั่งแหม ⁶⁴ ด้านตั้ง
 หลายก็ได้ยินเขาอุ้มินประมาทพระเจ้าแล้ว ด้านตั้ง
 หลายก็ดจาไต่ฟอง”

หมู่เขาตัดสินว่าพระ เยชูเป็งฮับโต๊ะถึงตาย
⁶⁵ แล้วบางคนถ่มน้ำลายใส่หน้าพระองค์
 ปิดหน้าพระองค์ไว้กับบุมติพระองค์ แล้วอุ้ห้อยพระองค์ว่า
 “ตวยมากาลอว่า ไต่ตบหน้าเจ้า” หมู่ยามก็ปาพระองค์ไป
 แล้วตบพระองค์ตวย

เปโตรปฏิเสธพระเยชู

⁶⁶ ตอนตีเป โตรกำ ลังนั่งอยู่ดีก่างช่วงบ้านนั้น มีสาว
 ใจคนหนึ่งของมหาปุโรหิตเตียวเข้ามา ⁶⁷ นางหันเป
 โตรนั่งหิงไฟอยู่ ก็เข้าไปส่องผ่อหน้าไก้ๆ แล้วอุ้ว่า
 “ด้านก็อยู่ตวยเยชูจาวเมืองนา ซา เรือตวยบไ้จกา” ⁶⁸ แต่เป
 โตรปฏิเสธที่อยู่ตวยพระ เยชู อุ้ว่า “ตีเจ้าอุ้นั้นเฮาอยู่เรื่อง
 เฮาบเข้าใจล่อ” เป โตรก็เตียวไปตีตางเข้าช่วงบ้าน
 แล้วไ้ก็ขันอ ⁶⁹ สาว ใจคนนั้นหันเป
 โตรตีหันแหม นางก็บอกหมู่คนตียืนอยู่ตำหมู่หันว่า
 “เขาเป็นคนหนึ่งในคนหมู่นั้น” ⁷⁰ เป โตรก็ปฏิเสธแหมเตื่อ
 ต่อมาสักกำนัง คนตั้ง หลายตียืนอยู่ดีหันอุ้กับเป โตรว่า
 “เจ้าเป็นคนหนึ่งในหมู่นั้นแน ๆ ย่อนว่าเจ้าเป็นจาวกา ลี
 ลีเหมือนกัน” ⁷¹ แต่เป โตรก็อุ้ว่า “สาบานก็ได้ว่าข้าอุ้แต่
⁷² บ่า กองเป โตรอุ้อออกมาจา อ้น ไ้ก็ขันเป็นเตื่อตีสอง
 เป โตรก็เลยก็ตถึงกำอุ้ตีพระ เยชูเกยบอกเขาว่า

๖ 14:68 14:68 สำเนาโบราณบางฉบับมีคำว่า “ไ้ก็ขัน”

“ก่อนไถ่ขันสองเตี๋ย ท่านจะบอกว่าอยู่ จักเฮาถึงสามเตี๋ย”
แล้วเขาก็ให้ออกมาบำเตี๋ยนั้นเลย

15

พระเยซูต่อหน้าปีลาตเจ้าเมือง

¹ แจ้ง เจ้ามา หมู่หัวหน้าปุโรหิต หมู่ธรรมา จำ รย หมู่คนเด้าคนแก่ ดึงสมาชิกผู้คู้คนของสภาจาวิวมาปะกันตกลงเรื่องพระเยซู แล้วก็มัดพระ เยชู แล้วไปมอบหื้อปีลาตตีเป็นเจ้า เมือง ² ปี ลาดถามพระ เยชูว่า “ท่านเป็นกษัตริย์ของจาวิวกา” พระองค์ก็ตอบว่า “ท่านอู้แล้ว” ³ หมู่หัวหน้าปุโรหิตใส่ความพระเยชูในหลายข้อหลายประการ ⁴ ปี ลาดจึงถามพระองค์เหมว่า “ฟังลอ เขาฟ้องข้อหาท่านตั้งหมดนี้ ท่านจะป่ตอบอะหยังฟองกา” ⁵ แต่พระเยซูป่ตอบอะหยัง ปีลาตก็จีต

พระเยซูถูกตัดสินประหารชีวิต

⁶ ในหละหว่างงานปีส กา ปี ลาดเกยป่อยนัก โต้ ษคนหนึ่งตำตี่คนตั้ง หลายขอ ⁷ ในเวลานั้นมีป้อจายคนหนึ่งจ้อบา รับ บัสถูกขับขังคอกฮ่วมกับกบฏคนอื่น ๆ เช้งหมู่เขาได้ฆ่าคนตายหละ ⁸ หว่างก่อกำนวุ่นวาย คนตั้ง หลายก็ปากันมาขอปี ลาดหื้อป่อยนัก โต้ ษคนหนึ่งอย่างตีเกยเยีย ะมา ⁹ ปี ลาดถามหมู่เขาว่า “ท่านตั้งหลายต้อ ¹⁰ กำนหื้อเฮาป่อยกษัตริย์ของจาวิวก่า” ปี ลาดฮู้ว่า ¹¹ ตี่หมู่หัวหน้าปุโรหิตขับพระเยชูมาหื้อตั้นตัดสิน ¹² ก็ย่อนขอพระองค์ แต่หมู่หัวหน้าปุโรหิตอู้ส่วยคนตั้ง หลายหื้อปี ลาดป่อยบา รับ บัสแดน ¹² ปี ลาดก็ถามหมู่เขาเหมเตี๋ยว่า “แล้วคนๆ

นี่ดียิ่งกว่ากษัตริย์ของจาวียิวล่อ จะหื้อเฮาเยียะจาใด” ¹³ หมูเขาเ็นตอบมาว่า “เชิงบนไม้กางเขน” ¹⁴ ปี ลาดถามว่า “เชิงเขาเยียะหยัง เขาเยียะอะหยังผิด” แต่คนตั้ง หลายซ้ำเ็นเสียงดังขึ้นเหลือเก่าว่า “เชิงบนไม้กางเขน” ¹⁵ ปี ลาดจะเอา ใจ้หมูเขา จึงป่อยบา รับ บัสหื้อหมูเขาไป กับสั่งหื้อเขียนพระ เยชู แล้วหื้อหมูทหารเอาไปเชิงบนไม้กางเขน

หมูทหารเยาะเย้ยพระเยชู

¹⁶ หมูทหารปาพระ เยชูเข้าไปตีศูนย์บัญชา กำ นใหญ่ของโรมันตั้งจื่อว่า ปรี โท เรียม แล้วฮ้องหมูทหารตั้งก้องมาจุ มนุ มกัน ¹⁷ หมูเขาเอาเสื้อคุมสีม่วงมานุ่งหื้อพระองค์ แล้วเอากิ่งไม้ตีมีหนามาแบ่งเป็นมงกุฎ แล้วเอาสับหัวหื้อพระองค์ ¹⁸ แล้วหมูเขาก็ชี้แต่งเข้ามาไหว้สาพระองค์อู้ว่า “ขอกษัตริย์ของจาวียิวจงจำเริญเด้อะ” ¹⁹ แล้วหมูเขาก็เอาไม้้อฟาดหัวพระองค์ ถ่มน้ำลายใส่พระองค์ แล้วคุกเข่าลงชี้แตงนมัสกานพระองค์ ²⁰ เมื่อดูแควนจันปอ ใจ้แล้ว หมูเขาก็แก้เสื้อคุมสีม่วงออก แล้วเอาเสื้อผืนเก่าของพระองค์มานุ่งหื้อใหม่ แล้วปาพระองค์ออกไปเชิงบนไม้กางเขน

พระเยชูถูกเชิงบนไม้กางเขน

²¹ ตอนตีปาพระองค์ไปตามหน ตางนั้น ก็ปะบ้อจายคนหนึ่งลูกบ้านนอกมา เขาจื่อซี โมนมาจากเมืองไซริน เป็นบ้อของอ เล็ก ซาน เด อร์กัับรุ ฟัส หมูทหารก็เขชี โมนแบกไม้กางเขนแตงพระ เยชูไป ²² หมูเขาปาพระ เยชูมาผวดตีตั้งจื่อ กล โกอธา (แป้วาเนนกระ โหล้งหัว)

23 หมูเขาเอาเหล้าองุ่นสุกกับมดยอบมาหือพระองค์กิน แต่พระองค์บิยอมกิน^{๓๔} 24 แล้วหมูเขาก็เชิงพระองค์บนไม้กางเขน กับเอาเสื่อผ้าของพระองค์มาจากเบอร์แบ่งกัน เพื่อพ่อว่าไฟจะได้อะหยังพอง 25 ต่อนดีหมูเขาเชิงพระองค์นั้นเป็นเวลาเก้าโมง 26 มีป้ายเขียนข้อหาติดไว้บนไม้กางเขนว่า “กษัตริย์ของจาวิว” 27 หมูเขาเอาโจรสองคนเชิงบนไม้กางเขนพร้อมพระองค์ ตั้งขวาคคนหนึ่งตั้งซ้ายคคนหนึ่ง^{๒๘} 29 คนตั้งหลายดีเตียวกายไปกายมา ปากันสว่ายหน้าอู้หยามพระองค์ว่า “เฮอะเหอ เจ้าเป็นคนดีอู้ว่าจะทำลายพระวิหาร แล้วจะแบ่งขึ้นใหม่ในสามวันบ่ใจกา 30 จ้วยตัวเก่าหือรอดก่อนเตอะ ลงมาจากไม้กางเขนเหี้ยแหล” 31 หมูหิ้วหน้าปโรหิตกับหมูธร รมา จ่า รัชปากันเยาะเย้ยพระองค์ในวงของหมูเขาเหมือนกันว่า “เขาจ้วยจิตคนอื่นหือรอดจีวิตได้ แต่จ้วยจีวิตตัวเกาบ่ได้ 32 หือพระคริสตักษัตริย์ของจาวอิสราเอลลงมาจากไม้กางเขนบ่าเตียวนี้เตอะ เปื่อเฮาจะได้เจือ” โจรสองคนดีถูกเชิงตวยพระองค์นั้นก็อู้ถ้อยจ่าใส่พระองค์เหมือนกัน

พระเยซูต้าย

33 เมื่อเวลาเตี้ย งวัน ก็มิดไปไควแผ่นดินจั้นถึงบ้ายสามโมง 34 ในเวลาบ้ายสามโมง พระเยซูฮ้องเสียงดังว่า “เอ โล อี เอ โล อี ลามา สะบักธานี” แป้วว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ เป็นจาใดพระองค์มาละข้าพระองค์ไปเหี้ย” 35 มีบางคนดีอยู่ดีเห็นได้ฮินก็อู้กันว่า “ฟังลอ เขาฮ้องหาเอ ลี ยาที” 36 มีคคนหนึ่งล่นไปเอาพองน้ำมาจุ่มเหล้าองุ่นสั้ม

๓๔ 15:23 15:23 มดยอบคือสมุนไพโรยอย่างหนึ่ง นำมาสุกกับเหล้าองุ่น ใจเป็นยาจ้วยลดความเจ็บปวด ๓๕ 15:27 15:27 สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 28 เขียนว่า ก็เป็นไปตามดีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “ด้านถูกนับเข้ากับคนบาป” (อสย. 53:12)

เสียบ پایไม้ฮ้อฮีนหือพระองค์กินแล้วฮู้ว่า

“กำ เดียวก่อนเนอ หือเฮาแผนอว่าเอ ลี ยาหัจจะมาเอาเขาลงจากไม้กางเขนก่อ”

³⁷ พระเยซูฮ้องเสียงดัง แล้วก็ตาย ³⁸ ตอนนั้นผ้ากึ่งในพระ วิหารฉีกออกเป็นสองเฟิกตั้งแต่ตั้งบนลงลุ่ม ³⁹ เมื่อนาย ร้อยทหารตั้งยืนอยู่ส่องหน้าพระองค์^{๔๐} เห็นว่าพระองค์ตายจาใด ก็ฮู้ว่า “แต่ๆ แล้ว ด้านคนนี้เป็นพระบุตรของพระเจ้า”

⁴⁰ มีแม่ ญิงบางคนยืนพออยู่ไก่อๆ คือมา รียจาวเมืองมัก ดา ลา นางสะ โลเม กับมา รียแม่ของยาก อบหน้อยตึงโย เสส ⁴¹ แม่ ญิงหมุ่นเกยติด ตำมฝ ออกอยพระ เยชูตอนตีพระองค์อยู่ตีแคว้นกา ลี ลี ตี้หั้นก็มีแม่ ญิงคนอื่นแหมหลายคนที่ตายพระองค์มากรุงเยรูซาเล็ม

ก่านฝั่งศพพระเยซู

⁴² วันนั้นเป็นวันจัดเกีย มแต่งดาก่อนถึงวันสะ บา โด เมื่อถึงตอนเมื่อ แลง ⁴³ โย เซฟจาวอา ริ มา เรียกั้วไปหาปี ลาดเปือขอศพพระ เยชู เขาเป็นสมาชิกตีมีจี อเสี ยงดีของสภาแซ น เฮ ดริน เป็นคนที่รอถ้าวันเวลาตีแผ่น ดินของพระเจ้าจะมาถึง ⁴⁴ ปี ลาดก็อีก ชะ หลิกในใจตีพระ เยชูตายเวยขนาดนี้แล้ว จึงฮ้องนาย ร้อยทหารคนหนึ่งมาถามว่าพระ เยชูตายแล้วกา

⁴⁵ เมื่อปี ลาดฮู้เรื่องจากนาย ร้อยคนนั้นแล้ว ก็อนุญาตหือโย เซฟเอาศพพระ เยชูไปได้ ⁴⁶ โย เซฟซื้อผ้าลินินมา แล้วเอาศพพระองค์ลงมาจากไม้กางเขน ก็เอาผ้าลินินนั้นเป็นศพพระองค์แล้วเอาศพไปไว้ในอุโมงค์ฝังศพตีเจาะเข้า แล้วกึ่งป่า หินแผ่นใหญ่มาตีตปากอุโมงค์ไว้เหีย ⁴⁷ มา

^{๔๐} 15:39

15:39

สำเนาโบราณบางฉบับเพิ่มข้อความว่า

“ได้ยินพระองค์ฮ้องเสียงดัง”

ริย์จาวมัก ดา ลาดิงมา ริย์แม่ของโย เสสก็หันอุโมงค์ดีโย
เซฟเอาศพของพระเยซูไปฝังไว้ดีหั้น

16

พระเยซูเป็นขึ้นจากความตาย

1 เมื่อวันสะบาโตป็นไปแล้ว มารีย์จาวมัก ดา ลานางสะ
โลเม กับมา ริย์แม่ของยากอบ ไปซื้อเครื่องหอมมา
เพื่อจะชโลมศพของพระเยซูตามธรรมเนียมจาวยิว

2 เจ้ามีดของวันดีดป่า กองตะวันกำ ลังจะออก
หมู่เขาก็ไปต่ออุโมงค์ฝังศพนั้น 3 หละหว่างเดียว ตางไป
หมู่เขาอู้กันว่า “ไฟจะกึ่งป่า หินดีดีดปากอุโมงค์หื้อเฮากา”

4 เมื่อมาถึงอุโมงค์ หมู่เขาก็หันป่าหินใหญ่หนักง้อออกไปแล้ว

5 หมู่เขาเข้าไปในอุโมงค์ก็หันป้อจายหนุ่มคนหนึ่งนั่งเสื่อคุมสีขาว

ณ นั่งอยู่ต้งเผิกขวา หมู่เขาก็สะดุ้งตก ออก ตก

ใจ 6 ป้อจายหนุ่มคนนั้นอู้กับหมู่เขาว่า “ป้อถ้าตก

ใจเนอ หมู่เจ้ามาหาพระเยซูจาวเมืองนาซา

เรธดีถูกเชิงบนไม้กางเขนนั้นกา พระเจ้าเยีย

ะหื้อพระองค์เป็นขึ้นจากความตายแล้ว พระองค์บ่ได้อยู่ดีนี้

พ่อดีดีหมู่เขาวางศพของพระองค์แหล

7 แล้วหื้อไปบอกหมู่สาวกของพระองค์ตึงเป

โตรตวยเนอว่า “พระองค์กำ ลังไปแคว้นกา ลี

ลิก่อนหน้าต้งหลาย ต้งหลายจะหันพระองค์ดีหั้น

เหมือนอย่างดีพระองค์เคยบอกต้งหลายไว้” 8 แม่

ญิงหมู่นั้นก็ฟ้งล่นออกไปจากอุโมงค์ตึงงัดตึงตัวสันไปหมด

บ่อู้ยังกับไฟสีกคนย่อนว่ากำ

(สำเนาโบราณที่ดีที่สุดมีข้อ 9 ถึง 20)

พระเยซูป่ากฐหือมารีย์จาวมักดาลาหัน

⁹ เมื่อเจ้ามีวันดีดหลังจากพระเยซูเป็นขึ้นจากความตายแล้ว พระองค์ก็ป่า กฐตัวหือมา รีย์จาวมัก ดา ลาหันก่อนเป็น นางคือคนตีพระ เยชูขับไล่ผีเจ็ดตัวออกจากนางนั้น ¹⁰ แล้วนางไปบอกหือหมูสาวกฟัง ตอนนั้นเขาหมูนั้นกำ ลังให้เป็นตักอยู่ ¹¹ แต่เมื่อหมูเขาได้ยินว่าพระองค์มีจิต กับมารีย์ได้หันพระองค์มาแล้ว เขาก็บ่เจื้อ

พระเยซูป่ากฐหือสาวกสองคนหัน

¹² หลัง จากนั้นมีสองคนตีเกยติด ตามพระ เยชูกำ ลังเตียว ตางไปบ้านนอก พระ เยชูป่า กฐหือสองคนนี้หันแต่เป็นสภาพบ่เหมือนเก่า ¹³ สองคนนั้นก็ปีกไปบอกคนอื่นๆ ตีเกยติด ตามพระองค์ว่าได้หันพระเยซู แต่หมูเขาก็บ่เจื้อ

พระเยซูป่ากฐตัวกับสาวกสิบเอ็ดคน

¹⁴ ถัดมาเมื่อลุนพระเยซูป่ากฐหือสาวกตั้งสิบเอ็ดคนหันตอนตีหมูเขาก็หันซ้ พระองค์ว่าหือหมูเขา ยอนว่าหมูเขาสงสัยตั้งหลังตีบ่เจื้อคนตีได้หันพระองค์ จากเป็นขึ้นจากความตายแล้ว ¹⁵ พระองค์อยู่กับหมูสาวกของพระองค์ว่า “ต้านตั้ง หลายจงออกไปบอกชาวดีหือคนตั้ง หลายฟังจนไควโลก ¹⁶ คนใดเจื้อและฮับบัพ ติศ มาคนนั้นก็จะรอดปั่นบายไต้ซ แต่คนใดบ่เจื้อจะถูกตัดสินลงไต้ซ ¹⁷ คนตีเจื้อจะฮับฤทธิ์อำนาจเยย ะหมาย สำคัญ คือจะไล่ผีออกด้วยจื้อของเขา จะฮู้ภาษาอื่นๆ ตีบ่เกยฮู้ ¹⁸ เขาจะหยบจูปีดได้

ถ้ากินของมีปี้ดก็จะบ่เป็นอันตรายต่อเขา
เขาจะเอามือวางบนตัวคนป่วย คนหมูนั้ก็จะหายป่วย”

พระเจ้าฮับพระเยซูขึ้นสวรรค์

19 เมื่อพระ เยชูอยู่กับหมู่เขาจบแล้ว
พระเจ้าก็ฮับพระองค์ขึ้นไปสวรรค์หื้อนั่งตั้งเฝ้าขวาของพระองค์
20 แล้วหมู่สาวกก็ออกไปเตสนาสั่งสอนกั้ดีกั้แห่ง องค์พระผู้
เป็นเจ้าก็เยียะก้านตวยหมู่เขา โดยหื้อฤทธิ์อำนาจหมู่เขาเยีย
ะหมายสำคัญเปื้อพิสูจน์ว่า คำสอนของเขาเป็นเรื่องแต่

พระคริสตธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่

Thai, Northern: **พระคริสตธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่** New
Testament

copyright © 2017 Wycliffe Bible Translators, Inc.

Language: (Thai, Northern)

Contributor: Wycliffe Bible Translators, Inc.

All rights reserved.

2020-11-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Feb 2021 from source files dated 1 Dec 2020

fbcf997d-cc8e-504d-b48a-58b89f82fd7d